

Spravodaj c 120

Motto 20: „Roky denne sa modlím za všetky národy a nebuďte prekvapení na prvom mieste, za našich Maďarov, potom Poliakov atď. Myslím si, že to je dobrý vzťah kardinála k slovenskému národu.“

Ján Chrízostom kardinál Korec – Rozhovory spod Zobora

+++++

- 11.4.2011, 14.00 hod. Aula Aurela Stodolu, Strojnícka fakulta STU, Nám. slobody 17, otvorená prednáška Doc. Staneka „O prognózach Slovenska“ o týždeň 18.4.2011

v uvedenom čase bude hostom otvorenej prednášky Kamila Strelkova, známa rozhlasová reportérka (Panoráma) z rokov 1967 – 69, teraz Kamila Kay Strelkova-Kankova, autorka série kníh **Letenka do raja**, Letenka do sveta, Letenka za hviezdami, Letenka do Bratislavы, Letenka do minulosti, Letenka úsmevov

www.kamilastrelkova.sk

+++++

Pacem in terris znova v akcii.

Redakciu duchovného života v televízii zrušili. Za zrušenie hlasoval v Rade RTVS aj farár Vlado Slovák, nominant KBS. Boze ochran nas.

+++++

<http://azn.nawebe.net/view.php?nazevclanku=&cisloclanku=2011040001>

+++++

Chrám Božieho hrobu v Jeruzaleme - 3D

http://www.360tr.com/kudus/kiyamet_eng/index.html

Po otvorení stránky sa vám objavia v dolnom ľavom rohu obrázky, ktoré sa dajú prezerat', ak kliknete na daný obrázok. V pravom dolnom rohu sú 3 malé okienka. Kliknutím na prvé sa zobrazí obrázok na celej obrazovke. Kliknutím na šípky sa presunieme na obrázok dopredu alebo dozadu. Ak ste v zobrazení na celej obrazovke, v strede dolu je menu na ovládanie. Kliknutím na danú šípku, sa obraz začne pohybovať daným smerom. Prezerat' sa môže aj dohora, a tak sa dá prezrieť úplne celá miestnosť. Obrázok sa dá posúvať dopredu aj dozadu pomocou tlačidiel + a -.

+++++

Zhliadni velmi zaujimave a najma odvazne vystupenie v Europskom parlamente.

http://www.youtube.com/watch?v=w_WRdeIaup4&feature=player_embedded

+++++

Al-Qaddafi is a criminal who must be lynched. But those who believe that the USA & the old imperialists have become charity societies should re-think their position.

www.atimes.com

+++++

Budúcim aj súčasným vrcholovým politikom odporúčam do pozornosti toto video.

Ten "demokratický" extemista Berlusconi svojou zákernosťou a príležitostným riťolezectvom prekonáva aj nášho spišského cigána.

<http://www.youtube.com/watch?v=Se79NO4ODP0>

+++++

Spolok pre vojenske pietne miesta

www.vets.cz

+++++

Pravdive a krute

<http://www.youtube.com/watch?v=3Upn70uJPvQ&feature=related>

+++++

Bajkal

http://www.youtube.com/watch?v=mh89Dsm_4Dk&NR=1

+++++

"Luza hore, luza dole, ach, hnus, hnus, hnus!"

Friedrich Nietzsche

+++++

Vážený vedecký pracovník,

obraciame sa na Vás s ponukou využitia prístrojovej kapacity Centra excelentnosti „Centrum pre materiály, vrstvy a systémy pre aplikácie a chemické procesy v extrémnych podmienkach“. Bližšie informácie o zakúpených a plánovaných prístrojoch nájdete na web stránke www.machina.sk. V prípade záujmu o merací čas nás môžete kontaktovať na e-mailovej adrese info@machina.sk.

+++++

-11.04.2011 v priestoroch A4 o 20:00. Tento krát pre Vás pripravila redakcia časopisu KINEČKO výber experimentálnych dokumentárnych filmov zo sekcie "Fascinace"

Medzinárodného festivalu dokumentárnych filmov Jihlava. Táto sekcia je prehliadkou dokumentárnych experimentov, teda filmov so silnou referenciou k realite.

Redakcia KINEČKA vybrala pre divákov Kina inak **14 titulov, z ktorých každý fascinuje a experimentuje** na celkom iný spôsob. V spojení s **krátkymi odbornými vstupmi Martina Kaňucha** vám tak predstaví **14 spôsobov, ako robiť dokument inak a fascinujúco**.

Vstupné je ako tradične symbolické 3 eurá. (2 eurá pre študentov). Predplatitelia časopisu KINEČKO majú vstup zadarmo. <http://www.a4.sk/program/2011-04-11-20-00>

+++++

- umelec **Miro Bázlik** sa dožíva **12. apríla** okrúhlej **osemdesiatky**. Na jeho počest zaznie na koncerte Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu v stredu 13. apríla o 19.00 hod. vo Veľkom koncertom štúdiu na Mýtnej 1 v Bratislave v premiére jeho Koncert pre klavír a orchester v podaní kalvirstu Daniela Buranovského. Diriguje Mário Košík.

<http://www.juras.sk/pozvanky/sosr-si-ucti-mira-bazlika/>

+++++

- 16. apríl 2011, sobota Púť na DEVÍN. Za cyrilometodské dedičstvo otcov a za budúcnosť

našich detí. Pripomenieme si blazenu smrt 6. apríl 885, prvho arcipastiera Slovákov sv.

Metoda, vo farskom kostole Sv. Kríza. Program: 15.00 hod. uvod-korunka k Boziemu Milosrdensetu spev a modlitba, 15.30 sv. omsa za podakovanie sv. Metoda. Hlavný celebrant o.biskup J.Exc.Mons. Dominik Tóth, 16.30 možnosť zakupenia literatúry, 16.45 prednaska – Za čo vdacíme prvemu metropolitovi, sv. Metodovi, a kde bolo jeho sidlo, 17.30 modlitba, 17.45 zaver – ohlasy, navrhy. A dňa 18. apríla 2011 (pondelok) bude pietna spomienka a následne zádušná svätá omša za pána prezidenta Msgr. Jozefa Tisa pri príležitosti 64. výročia jeho umučenia. Program: 16,00 hod. pietna spomienka na Martinskom cintoríne pri hrobe pána prezidenta, 16,30 hod. zádušná svätá omša v kostole svätého Jána Bosca u Saleziánov na Trnávke, Okružná 13.

++++++
- 19.4.2011 o 16.30 Centrum Memory, Mlynarovicova 21, Petržalka. Pozvanka na zasadanie
Miestneho odboru Matice slovenskej za ucasti predsedu Matice slovenskej **Ing. Mariana**
Tkaca, PhD.
++++++

Franz Liszt 2011 - 200. výročie narodenia

10.4.2011, 18:30 | [Dóm sv. Martina](#)

24.4.2011, 18:30 | [Dóm sv. Martina](#)

8.5.2011, 18:30 | [Dóm sv. Martina](#)

15.5.2011, 18:30 | [Dóm sv. Martina](#)

V roku 2011 oslavujú veľkolepého hudobného skladateľa Franza Liszta v Rakúsku aj v Maďarsku, ale aj na Slovensku. Pri príležitosti 200. výročia narodenia sa koná množstvo festivalov, tento bratislavských je jedným z nich.

V roku 2011 oslavujú veľkolepého hudobného skladateľa Franza Liszta v Rakúsku aj v Maďarsku, ale aj na Slovensku. Pri príležitosti 200. výročia narodenia sa koná množstvo festivalov, tento bratislavských je jedným z nich.

Program

Miesto konania: Katedrála sv. Martina, Rudnayovo nám. 1, 81101 Bratislava

10. apríl 2011, 18.30 h

Franz Liszt – Via Crucis / Branislav Kostka, Tirnavia

24. apríl 2011, 18.30 h

Organový koncert / Martin Bako, organ

8. máj 2011, 18.30 h

Organový koncert / Josef Kelemen, organ

15. máj 2011, 18.30 h

Mužský zbor Sv. Efréma / Tamás Bubnó

Vstupné: 9 €, 7 €

++++++

Pred päťdesiatimi rokmi dňa **12.4.1961** sa začala nová epocha.

Ruský občan **Jurij Alexejevič Gagarin** uskutočnil prvý let do vesmíru a otvoril tak nové možnosti vo výskume kozmu.

++++++

Vážení priatelia,

pozývame Vás na slávnostný večer venovaný tejto významnej udalosti, ktorý sa bude konáť dňa 14. apríla 2011 o 18. hod.

*v budove **Paneurópskej vysokej školy** na Tomášikovej ul. 20*

v Bratislave.

Ruské centrum Pan-európskej vysokej školy

Ruské centrum vedy a kultúry v Bratislave

Slovensko-ruská spoločnosť

Zväz Rusov v Bratislave

++++++

Liszt patrí aj k Bratislave, pripomenu ho v katedrále

Festival predstaví Lisztovu tvorbu pre organ a zbor.

BRATISLAVA. Pred dvesto rokmi, 22. októbra 1811 sa narodil skladateľ a klavírny virtuóz Franz Liszt, hudobník, ktorého si privlastňujú viaceré krajiny bývalej monarchie a ktorého najznámejšiu skladbu – druhú z 19 uhorských rapsódii – poznajú vďaka Tomovi a Jerrymu aj deti.

Liszt skomponoval množstvo skladieb rôznych hudobných žánrov. Obsahom Lisztovho festivalu v Dóme sv. Martina, ktorý sa začína v nedeľu, bude jeho duchovná tvorba. „Liszt Bratislavu a jej Dóm často navštievoval. Tu sa hrala jeho hudba a dnes je tu jeden z najlepších organov v strednej Európe.

Na festivale preto naznejú vrcholné Lisztové organové diela – Prelúdium a fúga na B.A.C.H. a Fantázia a fúga na chorál: Ad nos, ad salutarem undam," hovorí Stanislav Šurin, jeden z organizátorov podujatia.

Na prvom koncerte 10. apríla naznej Krížová cesta. Je to dielo frátra Liszta, ktorý na konci života vstúpil do rádu sv. Františka. „SExistujú iba tri kompozície, ktoré spracovali túto tému," hovorí Šurin. „Lisztova verzia je dokonale mysteriózna," dodáva.

Skladbu Missa choralis zaspieva Spevácky zbor mesta Bratislavu 1. mája.

Hostom záverečného koncertu 15. mája, zameraného na odkaz Liszta v zborovej kultúre, bude Mužský spevácky zbor sv. Efréma z [Budapešti](#) pod vedením Tamáša Bubna. „Toto teleso patrí k najlepším svojho druhu na svete."

<http://bratislava.sme.sk/c/5841731/liszt-patri-aj-k-bratislave-pripomenu-ho-v-katedrale.html#ixzz1IyJnZbYR>

++++++

Statisticky urad sa distancuje od ateistickej kampane

Statisticky urad sa distancuje od plagatov, ktore nabadaju verejnosc, aby pri otazke nabozenske vyznanie vyznacili odpoved bez vyznania .

++++++

Čo majú spoločné mesiánski židia, starozákonní kresťania a neokonzervatívi z .týždňa?

<http://beo.sk/spolocnost/1293-co-maju-spolocne-mesianski-zidia-starozakonni-krestania-a-neokonzervativci-z-tyzdna>

++++++

Pomník Márie Terézie alebo symbol iredenty? "Hussarenstuck" je spojený s Hadikovým dobytím Berlína počas sedemročnej vojny. pluk bol doplnovaný z Trenčianskej stolice a bol preto prevažne slovenský.

[Blog Antona Hrnka](#)

Pomník Márie Terézie alebo symbol iredenty?

Už niekoľko rokov sa v Bratislave vedú reči o postavení repliky súsošia Márie Terézie a uhorských husárov, ktorá onehdy stála na námestí pred redutou a ktorú z vôle parlamentu novovznikutej Česko-Slovenskej republiky zhodili roku 1921 česko-slovenskí legionári v reakcii na pokus Karola Posledného o reštitúciu Uhorska. Tí, ktorí chcú reinštalovať tento pomník veľkomadarského šovinizmu, sa ukrývajú za osobnosť Márie Terézie a odstránenie predmetného súsošia v dvadsiatych rokoch minulého storočia predstavujú ako krivdu na osvetenej panovníčke, reformátorse, horlivej katolíčke, ktorá celý svoj život venovala práci pre blaho svojich poddaných. Táto legenda o súsoší Márie Terézie a uhorských husárov je

však hlboko nepravdivá, lebo osobnosť Márie Terézie bola len hrubo zneužitá na propagáciu ideí, ktoré s jej osvietenou dobou a s jej zámermi v habsburskej ríši nemali nič spoločné.

Nič proti Márii Terézii, ak Bratislavčania pociťujú potrebu postaviť jej pomník, žiadny človek nemôže mať proti tomu žiadne námietky. Ako podotkol publicista E. Chmelár, v spoločnosti dvoch významných Slovákov na jej dvore – maršala A. Hadíka a autora školskej reformy v ríši A. F. Kollára – by dokonca bolo jej súsošie určite prínosom pre pozdvihnutie sebavedomia národa. Napriek všetkej úcte k nej si však nemyslím, žeby mala mať prednosť pred pre Slovákov omnoho významnejšou osobnosťou Ľudovítom Štúrom a vytláčať ho z miesta, ktoré už niekoľko desaťročí okupuje. Neviem si predstaviť, žeby napr. Maďari nahradili sochou Márie Terézie Ľudovíta Košúta alebo Česi Františka Palackého, aj keby ich sochy stali na mieste jej rodného domu. Jednoducho takáto zámena je neprípustná, je výrazne protislovenská a len dokresľuje obraz iniciátorov reinštalácie oného symbolu útlaku Slovákov v Uhorsku.

Najskôr si dovolím niekoľko všeobecných poznámok. Sochy sa nikdy nestavajú bez súvislosti s dobou, v ktorej vznikli. Dejiny rovnako poznajú obdobia, v ktorých sa sochy ako symboly nežiaducej minulosti odstraňovali. Málokedy sa však stáva, že nasledujúce generácie sa podujmú na reinštaláciu sôch, ktoré sa nezachovali a treba vytvoriť ich repliky. Na takéto konanie musí byť obzvlášť významný dôvod, akým bola napr. obnova Varšavy po tom, čo sa ju nacisti rozhodli zrovnať so zemou a navždy vymazať z mapy. Stavitelia sôch dávajú vždy prednosť originálom, ktoré vyjadrujú ich vzťah k zobrazovanej osobe, najmä, keď niekedy v minulosti odstránená socha nespĺňa ideové predstavy súčasníkov. V Bratislave už máme dve nepodarené repliky, ktoré by žiadnen normálny, slovenský národ si vážiaci zodpovedný činiteľ nikdy nepripustil vziať – ozruttu v osobe motorkára, ktorý má vraj predstavovať M. R. Štefánika, a trápu, proporciám námestia a budovy SNM neprispôsobenú repliku sochy T. G. Masaryka. V oboch prípadoch si viem predstaviť, že keby oné námestia poskytli nejakému dnešnému modernému sochárovi a tomu dali úlohu postaviť tam sochy oných osobností, tak sme mohli mať v Bratislave dve pekné umelecké diela, na ktoré by museli byť hrdí aj tí, ktorým sa uvedené osobnosti z rôznych dôvodov nepáčia. Tvrdochlavosť objednávateľov však zapríčinila, že máme dve pokazené námestia, obsadené nevkusnými sochami.

Podľame však k uvedenému dielu, ktoré nám tu niekto intenzívne natláča a pritom sa nám pokúša ako baranom tlačiť do hlavy kaleráby, že ide len o nevinné postavenie sochy múdrej panovníčke. Ono to vôbec tak nie je. Tí, čo z úzadia tlačia na to, aby sa dané súsošie v replike postavilo v Bratislave dokonca na pôvodnom mieste, kde dnes stojí Ľudovít Štúr, vôbec nie sú až tak ľahko identifikovateľní. Sú to tí istí, ktorí si v Rumunsku vymohli reinštaláciu pamätníka Aradských generálov popravených po Világoši, ktorí reinštalovali milenárny stĺp s turulom v Mukačeve, ktorým sa zatial len na Slovensku nepodarilo reinštalovať nič z pôvodných milenárnych pamätníkov, postavených z príležitosti tisíceho výročia údajného „zaujatia vlasti“. Kým však v rumunskom Arade ide len od premiestnenie pamätníka na pôvodné miesto, a v Mukačeve sa i prispením ukrajinských orgánov vziať česť milenárneho „turula“ stala fraška v kúte Mukačevského hradu, v Bratislave by milenárna obluda mala stať v najcentrovitejšom centre mesta a dokonca by mala z tohto miesta vytlačiť pomník zakladateľa moderného slovenského politického myslenia, tvorca národného programu, ktorý našiel svoju realizáciu vo vytvorení suveréennej slovenskej štátnosti 1. januára 1993. Takáto predstava je jednoducho nepredstaviteľná pre niekoho s normálnym slovenským myslením a verím, že bratislavskí radní niečo také nepripustia.

Ale podľme pekne po poriadku. Súsošie Márie Terézie a uhorských husárov bolo umelecký nezvládnuté, pretože autor (Ján Fadrusz) uprednostnil ideový zámer zadávateľov pred historickou pravdou. Celé dielo malo dva ideologické zámery. Jednak z príležitosti údajného tisícročného príchodu starých Maďarov na stredný Dunaj malo „podrobenným národom“ Uhorska (teda aj Slovákom) ukázať, kto je skutočným pánom v Zalitavsku, a keď sa nepodrobia, budú zašľapaní do prachu uhorskej zeme. Druhým ideovým zámerom bolo dokumentovanie podmienenej lojality uhorskej vládnucej džentry Habsburgovcom za prísluň obhajovania integrity Uhorska a nevmešovania sa do maďarizačnej politiky uhorskej vlády. Prvý zámer predstavovalo celkové bojové, agresívne vyznenie súsošia (vzpierajúci sa kôň, husári s vytasenými šabľami); druhý zámer predstavovalo spletenie dvoch nezávislých historických udalostí do jednej scény. Prvou historickou udalosťou je vystúpenie uhorskej kráľovnej na korunovačný pahorok, kde podľa korunovačného ceremoniálu prisahala brániť integritu Uhorska proti akýmkoľvek nepriateľom; druhou je príchod panovníčky na uhorský snem, kde po vypuknutí vojny o habsburské dedičstvo plačúc a malým Jozefom v náručí žiadala stavy o podporu. Vtedy dojatí šľachtici slúbovali svoje životy a krv za svoju kráľovnú. Ale už doboví komentátori s úsmeškom poznamenali, že nemysleli svoje životy a svoju krv, ale životy a krv svojich poddaných.

Aby mohol autor splniť všetky podmienky zadávateľov, urobil v diele niekoľko úplne nelogických obrazov, z ktorých najvypuklejší je štít s uhorským znakom v ruke husára, lebo husári ako ľahká jazda štity nikdy nenosili. Rovnako na diele sú aj remeselné chyby (napr. zahnutá šabľa husára a rovná pošva na jeho páse), ktoré už v čase odhalenia pomníka vyvolali tvrdú kritiku, ktorú autor nezvládol a chcel spáchať samovraždu. Teda suma sumárom možno povedať, že v prípade oného Fadruszovho diela ide z dnešného pohľadu (obhajoba integrity Uhorska, obhajoba národnostného útlaku, obhajoba výlučnosti uhorskej džentry a jej veľkomadarskej politiky) o ideovo pochybné dielo a k tomu ešte umelecky nie celkom zvládnuté. Vztyčenie takéhoto diela v centre Bratislavы by sa nedalo ináč chápať ako oslava veľkomadarskej, utláčateľskej a maďarizátorskej politiky a zneuctenie celých generácií Slovákov (a samozrejme aj Čechov), ktorí bojovali proti tejto politike často za cenu veľkého strádania i životov. Odstránenie oného pomníka nebolo otázkou nejakého revolučného zmätku, ale rozhodli o tom legitímne orgány oslobodeného českého a slovenského ľudu. K úplnému zničeniu diela však došlo z dôvodov pokusu zo strany bývalého uhorského kráľa o návrat pomerov, ktoré dané súsošie reprezentovalo. Toho by si mali byť vedomí všetci tí, ktorí o danej otázke budú rozhodovať.

Bratislava má dlhú história. Dnešná Bratislava má začiatky svojej histórie vo Veľkej Morave a dlhé storocia bola prevažne slovenským, resp. slovensko-nemeckým mestom. Po tatárskom vpáde a zničujúcich vojnách o rakúske dedičstvo sa preklopila na nemecko-slovenské mesto. Z pôvodnej Bralsavy sa zmenila na Pressburg, Prešporok. V 19. storočí došlo k silnej maďarizácii a mesto sa postupne menilo na Pozsony. Tento vývin zastavil rozpad monarchie. Od roku 1918 sa mesto postupne odmaďarčovalo a odnemčovalo a získavalо svoj pôvodný slovenský charakter i svoje – sice trocha upravené – pôvodné slovansko-slovenské meno Bratislava.

Slováci však z nepochopiteľných dôvodov Bratislavu neobsadzovali svojimi dejateľmi. V Bratislave máme súčasne Hodžovo, Hurbanovo i Kollárovo námestie, ale ich sochy tam chybajú. Tých niekoľko sôch, ktoré sa v centre Bratislavы postavili, po roku 1989 odtiaľ noví radní vytiesnili. Často z nepochopiteľných dôvodov (Andrej Bagár, Alois Kolísek). Na ich miestach sa zrazu objavili skulptúry z dôb monarchie, čuduj sa svete, zväčša s uhorským erbom, ktorý si dnes privlastnilo Maďarsko. Človek má niekedy dojem, ako keby tu niekto

zámerne pracoval na obnovovaní ducha starého Pozsonyu. Snahu o reinštalovanie oného súsošia Márie Terézie a uhorských husárov nemožno nezaradiť do týchto súvislostí. Táto plazivá hungarizácia centra mesta začína nadobúdať už skutočné nežiaduce rozmary. Myslím, že je čas s týmto skončiť. Slováci môžu postaviť svojej múdrej panovníčke dôstojný pamätník aj v Bratislave. Nie sú odkázaní na vztyčovanie symbolov ich útlaku a poníženia.

Ohlas:

Marcel, nečudujte sa! Ale **definitívne** “Hussarenstuck” je spojený s Hadikovým dobytím Berlína počas sedemročnej vojny. Ale nielen to, onen pluk bol doplnovaný z Trenčianskej stolice a bol preto prevažne slovenský. Slúžil v ňom a na dobytí Berlína sa zúčastnil aj najdlhšie slúžiaci vojak v histórii Ladislav Gábriš Škultéty z Mojtína, ktorý k husárom prišiel ako 13-ročný a zomrel v sedle ako 93-ročný. Zúčastnil sa na 22 vojnách a 256 bitkách. Chápete prečo sa to musí opomenúť v pobratimskej historiografii? No lebo Slováci nemôžu mať nič, ničím nemôžu prispieť do svetových dejín okrem bryndze.

+++++

Aj Chorvati volaju Uhorsko Ugorska a Madarsko madzarska=- zmakcenom na z.

+++++

Ešte menšie doplnenie: Hungaria-prastará zem (V. Tabačík)

Veľmi sa mi článok páči, ale napriek tomu si dovolím pári poznámok.

Článok mi vnukol zaoberať sa opäť etymológiou nášho mena: Slovän, SloVEN, SloVAN, VEND, Vinidi, Vani. Vánovo kráľovstvo-prvé zo známych štátnych útvarov na našom území, **VANIUS – Van – teda Slovan**, s latinskou koncovkou, tak ako vzdelanci v stredoveku (Jesenius...).

STV- Svet v obrazoch 6.3.2011 reportáž z Tallina: na veži je **“Vana Tomas” = starý Tomas**. Nemohlo by to súvisieť s naším pomenovaním? Váni, Venedi, Sloveni atď? Ak sme tu boli už pred Estóncami, mohli nás nazvať “starými”- **starousadlíkmi**. Možno by stalo za to zameriť sa aj týmto smerom. Ved’ mnohé národy dostávali svoje mená práve od svojich susedov.

K prechodu hetomogerov cez karpatský Vereský priesmyk, kde teraz postavili veľký pamätník: O príhode cez Karpaty píše Anonymus-notár P. až po tatárskom plienení. Práve Tatári prešli cez tento prísmyk k nám. Nepomýlil si teda Anonym Tatárov s hetumogermi. Nie je to jeden z ďalších sebaklamov terajších Maďarov aj to, že prišli cez Karpaty? Nebývalo zvykom plieniteľov, aby išli ľažšími cestami a vtedy bolo bohatstvo v Byzancii, ktorú už aj pred r. 896 (“zaujatie vlasti”) neraz napadli. Išli by pre korist’ do neobývaných a životnebezpečných Karpát? Koho by tam vyplienili?

Kráľ Štefan- matka Beleknegyňa (Poľka, možno Sedmohradčanka (a teda Slovenka, lebo aj Sedmohradčania boli Sloveni)-ale určite nie mogerka). A čo jeho stará mať, manželka Takšoňa – to bola predsa Slovenka. Ak berieme do úvahy, že už Arpádov syn mal manželku Slovenku z rodu Mojmírovcov, potom niet sa čo čudovať, že **Štefan bol geneticky Sloven** a neboli nijako protislovenský, preto sa aj ujali slovenské názvy na kráľovskom dvore. A akáže vtedy mohla byť maďarčina? Ked’ ju počul sv. Konštantín-Cyril kdesi nad Krymom medzi Chazarmi, prirovnal ju k zavýjaniu vlkov.

P. Tabačík píše o byzantských Grékoch- našich bratoch-vierozvestoch. Myslím si, že dosť dlho celá Macedónia aj so Solúnom hovorila “našou” rečou, ešte donedávna (už som o tom neraz písal).

Arcibiskupstvo dané sv. Metodovi bolo **SRIEMSKO-PANÓNSKE**, (nie panónsko-moravské). Práve tým, že bol arcibiskup, mohlo byť obnovené arcibiskupské sídlo v Srieme (dnes Sremska Mitrovica nedaleko Belehradu). Panónia bola predsa slovenská, dolná (Kocel') aj horná, dnes je slovenská už len horná (Nitransko). Aj viedenskí študenti z dnešného Slovenska si písali “Pannonius” alebo “Sclavus” (kalendár Jána z Lefantoviec) Teda arcibiskupstvo v dnešnom úradnom jazyku by bolo **SRIEMSKO-SLOVENSKÉ**.

A prečo tak vnucovali maďarčinu? Asi preto, že sa učí oveľa ľahšie, ako ktorýkoľvek slovanský jazyk, podobne ako angličtina, ktorá je práve pre svoju jednoduchosť svetovým jazykom. Kolegynia, ktorá sa vydala za Maďara, hovorila, že sa po maďarsky naučila za 3 mesiace.

Maďari nám ukradli štátny znak, Česi zástavu... A my na to nič, nám je to fuk!

+++++

Za čím smútia Maďari?

9. apríla 2011

(príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Príde namyslený Maďar na Slovensko a hovorí: *My sme už oslavili 1000 rokov svojho príchodu na toto územie a Vy kedy budete oslavovať?*

Slovák sa usmeje a hovorí: *My nemusíme, my sme tu doma.*

Tento vtip veľmi presne ukazuje rozdiel medzi dvoma národnimi bývalého Uhorska a ich chápaním svojich dejín.

Slovenský historik Anton Hrnko vo svojom príspevku „Spolužitie Slovákov s Maďarmi v Uhorsku a počiatky maďarizácie“, prednesenom na konferencii Panslovanskej únie v máji 2010 venovanej procesu maďarizácie Slovákov, vyslovil tieto myšlienky:

1. *Pri zakladaní Uhorského kráľovstva sa angažovala slovenská šľachta. Bez jej vojsk by sa Vajk, neskôr Štefan I., asi nestal uhorským kráľom.* Práve slovenskí šľachtici a ich vojská (bratislavské a nitrianske) sa rozhodujúcim mierou podieľali na víťazstve Štefana nad jeho protivníkmi z tábora staromáďarských tradičionalistov. Veľké Uhorsko vznikalo od samého začiatku ako mnohonárodný štát. Takto to chápal aj Štefan I. ktorý multietnicitu Uhorska a rovnosť medzi jednotlivými jazykmi vložil do konstitučných aktov Uhorského kráľovstva (napríklad Poučenie sv. Štefana kráľovičovi Imrichovi). Práve konsolidácia Panónie a vernosť Nitrianska Štefanovi, spojené s úspešnou diplomaciou, boli asi hlavnými argumentmi, na základe ktorých sa pápež Silvester II. rozhodol dať roku 1000 kráľovskú korunu nie podľa pôvodného zámeru Boleslavovi Chrabrému, ale Štefanovi I. „*Som hlboko presvedčený – hovorí Hrnko -, že koruna, ktorou disponoval pápež, bola korunou veľkomoravských panovníkov, a tým, že ju odovzdal Štefanovi I., mu vlastne odovzdal nástupníctvo štátu, ktorý už od 9. storočia bol pápežským lénom (t.j. samostatným kráľovstvom).*“.
2. *Prvým uhorským heraldickým štátnym znakom bol dvojkríž v červenom poli,* ktorý sa stotožňovať s Horným Uhorskrom (teda Slovenskom) a arpádovské brvná, pridané do znaku až neskôr, sa stotožňovali s Dolným Uhorskrom (teda Maďarskom). Dvojkríž sa stal

symbolom na štátnych pečatiach celého kráľovstva, čo určite súvisí so vznikom Uhorského kráľovstva a s jeho právnym nástupníctvom po Veľkej Morave.

3. Po tom, keď sa etnický maďarské územia kráľovstva dostali pod tureckú nadvládu, *uhorský štát udržiaval v podstate Slováci a Nemci. Ak by sme dejiny Uhorska chápali ako „tisícročný útlak“ Slovákov Maďarmi, tak nebola v histórii vhodnejšia doba na zavanie sa tohto útlaku za pomoc Osmanov a Viedne. Avšak Slováci udržali myšlienku „Regnum Marianum“, teda kráľovstva zasväteného Márii, matke Božej (Magna Maria Mater Dei) v zmysle odkazu sv. Štefana*. Dôsledne sa zasadzovali aj o práva Maďarov (napríklad pri organizovaní evanjelickej cirkvi podľa Žilinskej synody z r. 1610).
4. *Cielom slovenskej politiky, z obdobia národného obrodenia, bolo pokračovanie v koncepcii mnohonárodného „Regnum Marianum“ v nových pomeroch.* V tomto duchu sa niesol aj základný politický program Slovákov sformulovaný v *Žiadostiach slovenského národa* z 10. mája 1848. Len takáto politika mohla zachovať Uhorsko ako štát pri živote. Politika maďarských „liberálov“ bola v príkrom rozpore s celou predchádzajúcou históriou štátu. V rozpore s najelementárnejšími princípmi liberalizmu a demokratizmu označila cca 60% obyvateľov štátu za osoby podmanené, za osoby bez vlasti, ktorých jedinou možnosťou zbaviť sa „biľagu“ podmanených mala byť ich maďarizácia. V tom je kvalitatívny rozdiel medzi maďarským a slovenským politickým životom tých čias, ktorý pretrváva v určitej podobe dodnes. *Kým slovenskí ideológovia a politici zostali verní základným myšlienкам z obdobia založenia spoločného štátu sformovaným v poučení sv. Štefana (Krajina jednej reči a mravov je nerozumná a krehká), maďarská politická elita túto ideu štátu zavrhl a tým ho odsúdila ako predstaviteľka najsilnejšieho uhorského národa na zánik.* Preto nie v národných hnutiach nemaďarských národov treba hľadať príčinu zániku „Regnum Marianum“.
5. *Uhorské kráľovstvo vzniklo na myšlienke etnickej a národnej znášanlivosti a touto myšlienkou sa udržalo viac ako 900 rokov aj v podmienkach dočasného rozkúskovania, ktoré v jednom prípade (osmanská okupácia) trvalo viac ako 150 rokov. Opustenie tejto myšlienky maďarskými politickými elitami vlastne zobrahalo kráľovstvu raison d'être jeho existencie.* Mnohí to pochopili už počas existencie monarchie (napríklad aj následník trónu František Ferdinand d'Este), ale najvýraznejšie označil za rozbíjačov monarchie Maďarov v svojom románe *Radeckého pochod* rakúsky spisovateľ J. Roth. Historici na tomto poznaní nemôžu veľa zmeniť, pretože je úplne pravdivé. *Za kolaps monarchie nesú rozhodujúcu vinu šovinistické maďarské šľachticko-džentristické kruhy.*
6. Dnešné Maďarsko by sa rado vydávalo za pokračovanie Uhorska. Ale toto pokračovanie je len v tom, že si prisvojilo názov Uhorsko, Hungaria, Hongrie, Ungarn a stotožňuje ho s Maďarskom. Žiaľ, aj ostatný svet to akceptuje. *Dnešné Maďarsko (Hungary, Ungarn, ale určite nie Hungaria) nemá nič spoločné s niekdajším „Regnum Marianum“.* Od roku 1918 až dodnes mu chýba z neho to najpodstatnejšie, čo od svojich nasledovníkov požadoval sv. Štefan – tolerancia k iným národom a národnostiam a etnická znášanlivosť. *Z tohto pohľadu je skôr dedičom myšlienok sv. Štefana Slovensko. Preto bol omyl, že sme si po roku 1918 nechali uhorské dejiny vyvlastniť.*

Smútia Maďari za Uhorským kráľovstvom? V oficiálnych maďarských historických dokumentoch sa udalosti vykresľujú úplne inak. V maďarskom parlamente visí gobelín, na ktorom maďarskí „vitézi“ európskeho výzoru, v lesklých brneniach na urastených bielych koňoch prichádzajú do „Karpatskej kotliny“ a tu ich nadšene vítajú domorodci v ľanových halenách, nápadne pripomínajúcich historický odev slovenských vidiečanov. Tento obraz sa volá „*Zaujatie vlasti*“ a v podstate bez slov vyjadruje maďarský pohľad na história strednej Európy. Podľa tohto pohľadu Maďari civilizovali prostredie a tiež „nepočetné“ obyvateľstvo

„Karpatskej kotliny“ neurčitého pôvodu. Z maďarských prameňov sa tiež môžeme dozvedieť, že Slováci sa v Uhorsku objavili údajne až niekedy v 15 storočí a vznikli vraj z kolonistov slovanského pôvodu (Ukrajincov, Poliakov a Čechov). Podľa maďarských zdrojov sv. Cyril a sv. Metod nikdy neexistovali, Svätopluk je vymyslená osoba a Slovensko je „kukučie vajce“ Európy. Podľa ich vnímania histórie tisícročný (rozumej maďarský) štát sa nikam neponáhľa – ale vedľ od vzniku maďarského štátu uplynulo k dnešnému dňu necelých 93 rokov. Maďarskú republiku predsa vyhlásili 26.11.1918 (čiže poldruha roka pred Trianonskou mierovou zmluvou), teda dávno pred začatím parízskej mierovej konferencie a to teda nie je žiadnych tisíc rokov. Áno Maďari smútia za Uhorským kráľovstvom, ale nie za tým, ktoré tu reálne existovalo ale za tým vysnívaným, ktoré nikdy nebolo realitou. Smútia za kráľovstvom, ktoré bolo len ich – maďarské a ktoré preto stotožňujú s maďarským štátom, ako takým. Pokojne hovoria o maďarskom kráľovstve, o maďarských kráľoch o maďarskom dvojkríži a nečudujme sa, dokonca aj o maďarskom Pánu Bohu. Smútia teda za chimérou.

Istý lekár maďarskej národnosti, teda vysokoškolsky vzdelaný človek, z Rimavskej soboty mi raz napísal, že tvrdenia slovenských historikov sú zväčša falšovaním histórie a ako príklad uviedol Trianonskú dohodu. Tak si hovorím, kde ten človek chodil do školy a aký dejepis, podľa akých osnov, sa to tam učil? V Maďarsku, na protislovenskej demonštrácii, nás - Slovákov – označili za bezdomovcov a obviňujú nás, že sme im ukradli ich štátny znak.

Na základe genetickej analýzy DNA (tímu genetika V. Feráka) vieme, že „genetické korene“ takmer 85 % slovenskej populácie siahajú do mladšieho paleolitu (pred 20 až 50 tisíc rokov), že len asi 10 % slovenskej populácie má neolitickej pôvod (len desatina populácie prišla s „neolitickej vlnou“ pred 8 až 10 tisíc rokmi), že iba zvyšných cca 5 % slovenskej populácie patrí medzi potomkov migračných udalostí na rozhraní staroveku a stredoveku (pred 1 až 1,5 tisícmi rokov). Vykazujeme teda genetický i teritoriálne vysoké a starobylé kontinuum. Teritórium karpatského oblúka a pridunajských mokradľových nív je teda našim kontinuálnym existenčným teritóriom (A. M. Húška: „Geopolitické a socioekonomicke súvislosti česchoslovakizmu“). Teda my skutočne žiadne milénium nášho príchodu na toto územie oslavovať nemusíme – my sme to milénium už 50 krát prekročili. **Takže nemôžeme byť bezdomovcami na vlastnom území – ledaže by sme sa vzdali svojho vlastného štátu, a to sa Boh dá, nikdy nestane.**

Na podnet maďarskej vlády v roku 1991 vykonal americký vedec Cavalli-Sforza na území Maďarskej republiky systematické veľkoplošné genetické analýzy a svoje exaktné vedecké poznatky zhrnul vo svojej oficiálnej správe do takéhoto záveru: „**Maďarsko je v Európe anomália. Jazyk ázijský, ale obyvateľstvo európske, väčšinou slovanské. A tito Slovania sú pôvodným obyvateľstvom v Karpatskej kotlinе. Absolútна väčšina obyvateľstva Maďarskej republiky nie je etnickej maďarská, je prevažne slovanská a kontinuálne európska. Zostalo iba maďarské meno a aglutinujúci jazyk. Maďarských génov niet**“. Staromaďarské kmene boli kočovníkmi uralsko-altajského pôvodu. Ich najbližšími príbuznými sú malé národy Mansi a Chanty, žijúce na východ od Uralu. Spolu s ďalším kmeňom altajského pôvodu Chazarmi, ktorí vyznávali judaizmus, zaútočili starí Maďari na „Karpatskú kotlinu“, usadili sa pravdepodobne v dolnom Potisí, kde postupne splynuli s tunajším obyvateľstvom. Dnes po nich nezostala žiadna hmotná kultúra, zanechali len dlhé biče, kostene luki, tubetejky, hodvábne kaftany a kakofonickú hudbu na hony vzdialenú slovanské melodike. Všetko ostatné, vrátane rozsiahlej slovnej zásoby, prevzali od Slovákov. Tam sú zakopané hlboké a podvedomé korene maďarských komplexov. Neeurópsky pôvod staromaďarských kmeňov a obkľúčenie slovanským morom museli urobiť svoje.

A dvojkríž? Ten bol symbolom Veľkej Moravy a Uhorské kráľovstvo, ako jej nástupnícky štát, ho len prevzalo. Máme teda na svoj štátny znak legítimný nárok. Spomínam si na jednu príhodu. Keď som v roku 1994 navštívil portugalskú Fatimu, prezeral som si kaplnku postavenú na konci cesty, ktorú prešli deti, ktorým sa zjavila Panna Mária. Vtedy pristúpil ku mne istý kňaz a opýtal sa ma či obdivujem znak svojej vlasti. Na kaplnke je totiž znázornený dvojitý kríž. Keď som odpovedal, že áno, tak mi povedal, že kaplnku postavili maďarskí emigranti, ktorí utiekli z Maďarska v roku 1956. Ten kňaz je kustódom toho miesta a je maďarskej národnosti. Ako vidno, ani Maďar nezaváhal, keď vedel, že som Slovák, aby označil dvojkríž za symbol Slovenska. Bol to ale vzdelaný človek, ktorý neštudoval históriu len z maďarských prameňov a šovinistické chápanie histórie je mu cudzie.

Za čím teda smútia Maďari?

V malom kúpeľnom mestečku Mosonmagyarovár stojí pri kostole drevený kríž, kde namiesto Ježíša Krista, je „ukrižovaná“ mapa v tvare Uhorského kráľovstva, ktorá má každému Maďarovi pripomínať územné straty Maďarska, po roku 1918 v dôsledku Trianonskej zmluvy – na kríži Trianonu vraj ukrižovali Maďarsko. Ale vedľ Maďarsko vzniklo ešte pred Trianonom a nestratilo ani piad' zo svojho územia. To predsa iba zaniklo Uhorské kráľovstvo, od ktorého sa odčlenili niektoré národy spolu so svojimi územiami, medziiným aj Maďari s územím dnešného Maďarska. Takže akýže to maďarský smútok na tým, že Maďari získali vlastný národný štát. Aj toto je európska, a asi aj svetová, anomália. Nepoznám iný národ, ktorý by smútil nad získaním vlastnej suverenity a vlastného národného štátu. Ale etnický na viac ako 95% nemaďarský, pôvodom prevažne slovanský a kontinuálne európsky národ, používajúci ázijský aglutinujúci jazyk, smúti. Tento falošný smútok, je zdrojom ich pocitu ukrivenosti, pôvodcom maďarského šovinizmu a revisionizmu a tiež inšpiráciou iredenty v okolitých štátoch a to už je problém aj všetkých maďarských susedov.

JUDr. Milan Janičina, predsedu Panslovanskej únie

+++++

www.nove-pko.sk

Petícia

Petícia za dobudovanie projektu Bratislavského nábrežia

Petičný výbor

Mgr. Alfréd Aczel - herec

Matej Sajfa Cifra - moderátor

PhDr. Štefan Holčík, CSc. - historik

Mgr. Marta Bujňáková - hovorkyňa projektu Nové PKO

Bratislava je pekné a moderné mesto. Sme občania, ktorí tu žijeme, pracuje a vyrastali sme v Bratislave. V poslednom období sa Bratislava stáva miestom nezmyselných politických šarvátok a súbojov a záujem nás občanov sa dostáva mimo záujmu predstaviteľov samosprávy Hlavného mesta SR Bratislavu. Bratislava je mesto, ktoré je atraktívne v celoeurópskom prostredí a len moderná infraštruktúra a investície zo súkromného sektora môžu zabezpečiť rozvojové projekty v Bratislave, na ktoré zadĺžená samospráva nemá finančné prostriedky.

Preto My, občania a zástupcovia občianskej iniciatívy Moderná Bratislava vyzývame primátora Hlavného mesta SR Bratislava a poslancov mestského zastupiteľstva:

1. Zabezpečiť dobudovanie Bratislavského nábrežia Dunaja, ktoré má slúžiť všetkým obyvateľom Bratislavu, ako oddychová zóna celomestského významu.

2. Vybudovať nové kultúrno-spoločenské zariadenie ako plnohodnotnú a racionálnu nahradu za PKO v Bratislave na území, kde je možné takúto stavbu umiestniť s ohľadom na infraštruktúru zóny.
3. Vrátiť záujmy občanov na prvé miesto v Bratislave a potlačiť politikárčenie a politické boje o samosprávu hlavného mesta. Bratislava nie je politická, ale Bratislavčanov.

*Mgr. Marta Bujňáková, Syslia 46, Bratislava 821 05
osoba určená pre styk s orgánom verejnej správy*

+++++

http://hnonline.sk/43-103823230-1-48257930-k02000_d-d7

Bucholcer!V súčasnosti je spoločnosť ISTROFIN Global Investor Limited aktívna najmä na českom trhu!Do roku 2005 vlastnila 7,2% vo firme Czech Property Investments v ktorej je Radovan VITEK hlavným akcionárom!Tak čo pentáci???

Kauza TIPOS,alebo KTO je RADOVAN VITEK

KUPÓNOVÁ PRIVATIZÁCIA

Investičné body do Investičných privatizačných fondov sa dali vložiť v predkole.Na Slovensku

bolo 165-167 IPF.Každý občan starší ako 18 rokov dostal 1000 investičných bodov,ktoré mohol zameniť za akcie privatizovaných spoločností,alebo ich mohol vložiť do IPF.504 podnikov v menovitej hodnote 80 miliárd Sk.Na Slovensku pre obchodovanie s akciami vznikli 3 trhy: RM -Systém Slovakia,Burza cenných papierov,Bratislavská opčná burza. V 2.vlne kupónovej privatizácie-plánovaná v r.1994.Občan dostal Dlhopis FNM.

V kupónovej privatizácii najv.úlohu hrali IPF.Získali 2/3 majetku.Vznikli ako a.s.ktoré zvýšili základné imanie vložením akcií získaných za investičné kupóny,ktoré im zverili obyvatelia.Podľa vyhlášky MFCSR majiteľom odovzdaných investičných bodov mal IPF vydať akcie v hodnote zodpovedajúcej takto zvýšenému základnému kapitálu.Na Slovensku vzniklo 169 fondov-50 založili štátne podniky,štátne akciové spoločnosti-ostatné boli súkromné.

Následne fondy vydali vlastné akcie, s ktorými sa dalo obchodovať na verejnem trhu.Niekto-rí zkladatelia fondov ponúkali po vydaní akcií ich odkúpenie/obdoba 1.garantovanej-1.dôchod-

kovej/.Sľuby splnila iba-VÚB,Slovenská poist'ovňa,Harvard Capital and Consulting,1.slovenská investičná skupina,čiastočne PSIPS.Iné fondy-NESPLNILI!Tak ako ani 1.garantovaná -1.dôchodková-NS.Neurobili to preto,pretože už preventívne nepodpísali s akcionármí zmluvy o spätnom odkúpení-čím jednoznačne spáchali na akcionároch PODVOD-a nič sa nedialo!Ihneď so vznikom kapitákového trhu sa začal proces OKRÁDANIA

AKCIONÁROV

o ich podiel na zisku,tunelovanie verejne obchodovateľných spoločností,insider trading,zneužívanie verejnej moci!Súkromný sektor sa prispôsobil správaniu a etike štátnej správy.V roku 1997 pri transformácii PIF sa začali využívať metódy TUNELOVACÍCH KONKURZOV so zneužívaním dôverných,či inak neprístupných informácií.PRETO právom Jozef STIGLITZ-nositel' Nobelovej ceny za ekonómiu práve kôli zneužívaniu dôverných informácií kvalifikuje Kupónovú privatizáciu za NAJHORŠIU METÓDU PRIVATIZÁCIE! Transformáciou fondov na a.s. sa ich manažéri vymanili spod Dohľadu nad finančným trhom a mohli si robiť s majetkom akcionárov,čo sa im zapáči-vďaka právnemu prostrediu SR.A tak si majetok akcionárov jednoducho privlastnili.A nič sa opäť nedialo-ŠTÁT NETRÁPILI ZMIZNUTÉ MILIARDY,ani to,kto získava majetok drobných akcionárov-občanov SR.Dokonca ani neviadol kampaň voči okradnutým! ako v prípade NEBANKOVÝCH SUBJEKTOV!Nič sa nedialo!PREDSA VEREJNE KRAD-

LI PRIVILEGOVANÍ!!!! A to sa nepatrí-upozorňovať a dráždiť verejnosť! A orgány činné v tresno-právnom konaní? Generálna prokuratúra?-ako vždy-mŕtvy chrobák-a organizovaný zločin?Bujnejúci ako BURINA v záhrade bez hospodára a ochrancu!

Vedela o týchto praktikách vláda?Prezident?Parlament?SIS,GP,Fin.polícia atď..?

Samozrejme.Predstavitelia -menežéri PF však išli vďaka vplyvu kapitálu d'alej- voči malým akcionárom-po takomto nehoráznom povzbudení štátnymi orgán- mi!Tolerovaní verejnej trestnej činnosti-vďaka presadeniu legislatívy v Parlamente v oblastiach-ochrany drobných akcionárov,úpravy verejného prísľubu,cenových manipulácií,zmien obchodovateľnosti,prevádzanie akcií na listinné cenné papie- re,transformácie a.s. na družtvá a najmä známa akcia PENTY voči akcionárom VSŽ?-vyvlastnenie,alebo vytlačenie/squeeze out/ akcionárov väčšinovým akcio- nárom?VYVLASTNENIE V SÚKROMNOM ZÁUJME-čo je jednoznačne PROTIÚS- TAVNÉ a nemá opodstatnenie v ZÁKONE! Tento akt začal VEREJN E vo veci po- zemkov pod automobilku KIA propagovať minister hospodárstva v bývalej vláde!

Nezákonne a protiústavne!A nečuduj sa -Generálna prokuratúra, ako aj orgány činné v tresno-právnom konaní nekonajú. A toto sa už odohráva po páde bank i nebánk a opäť orgány činné v tresno-právnom konaní tak ako je zvykom na Slo- vensku NEKONAJÚ- PLATENÉ za KUKANIE!No v prípade ale ŠÁTEKA,konajúceho- voči organizovanému zločinu-konajú okamžite.Iba d'alší z dôkazov ŠTÁTOMAFIE t.j.existencie skupín a skupiniek NAD ZÁKONOM! čo ale nemôže mať miesto v de- mokratickej spoločnosti! Slovenské aféry,či aférky-Slovenské WATERGATE na rozdiel od USA nekončia rozsudkom Najvyššieho,či Ústavného súdu,ale ŠTÁTO- MAFIOU nad zákonom,čo môže slovenským politikom závidieť aj AMERICKÝ PREZIDENT!

A ako sa preberali podniky tzv.vlastníkmi majetku akcionárov?

menežérmi bývalých PIF?

1.Nepriateľské prebratie-nekalý obchod väčšinového balíka a VZ rozhodovalo podľa nového majiteľa s odvolaním bývalého vedenia podniku

2.Manažérské prebratie-odkúpením akcií od malých majiteľov menežérmi podniku sa stali väčšinovým akcionárom

3.Žraločie prebratie-akcie kúpené na úver a splácané zo zdrojov podniku ,alebo pomocou štátnej banky vydaním podnikových dlhopisov-vysatie všetkých finančných i nefinančných aktív-príklad Drôtovne HLOHOVEC.

4.Prebratie zmenou stanov-aby majoritní vlastníci nemohli bez majiteľa len malého balíka prijímať rozhodnutia.Investičný VÚB Kupón

5.Prebratie zmenou činnosti-vypustenie kolektívneho investovania zabezpečí majoritný vlastník-zmena na majetkový holding-strata licencie fondu a vymanenie sa spod Dohľadu nad finančným trhom

6.Prebratie fúziou-zánik fúziou bez likvidácie s preliatím aktív,pasíva ostanú v tzv. starej firme.Pri IF sa prelejú akcie do portfólia novej spoločnosti.

7.Prebratie zvýšením základného imania-oslabenie postavenia ostatných vlastníkov, s navýšením základného imania bez peňazí napr.pomocou pohľadávok a podobne

8.Prebratie majetkového holdingu-rozhodujúce balíky akcií zmenili vlastníka bez toho,aby sa prevádzali cez verejný trh-predaj spoločnosti,ktorá bola vlastníkom akcií.

9.Po skoncentrovaní rozdrobeného vlastníctva zástava obchodov -aj pre nízku lik- viditu,neodrážanie ekonomických charakteristík.Podnikový kapitál,Finančný kapitál, FINANČNÁ OLIGARCHIA...Finančné spoločnosti na SLOVENSKU,vznik miliardárov!

Teraz už viete z čoho,ako a pre koho?Od čoho sa odvíja SPOLOČENSKÁ ŠPIČKA,či SMOTÁNKA?

Kto vykradol banky?Ich menežmenty za krytie politikov - ŠTÁTOMAFIA!

Kto vykradol nebanky?Ich menežmenty za krytie politikov - ŠTÁTOMAFIA!

Kto rozkradol podniky z Kupónovej privatizácie?Riaditelia štátnych podnikov za krytie politikov-ŠTÁTOMAFIE!

Toto sú ,alebo nie sú zistenia Jozefa ŠÁTEKA z vyšetrovania NS a iných prípadov?Kto ho odvolal?- Vladimír PALKO,Dobroslav TRNKA,spec.prokurátor KOVÁČIK,riad.

ŠUMICHRASTtentokrát s konkrétnymi menami-alebo NIE?????????A aké mená padali od Fruniho smerom k politikom?Hlava mafie Ján Čarnogurský st. a ďalší? Ivan ŠIMKO,Vladimír Palko,Daniel LIPŠIC- alebo nie?Vid' spravodajstvo TV.....

V SR nevládnu zákony- ale POLITICI! Marián LEŠKO V SR na rozdiel od USA a poučenia z aféry WATERGATE politici stoja nad ZÁKONOM.A to je zlá správa pre Slovensko-alebo DOBRÁ?Nazýva sa to "HRA NA DEMOKRACIU"!

ISTROFIN nástupca VÚB Kupónu

Takmer presne pred viac ako 10 rokmi založili spoločnosť ISTROFIN,právneho nástupcu najväčšieho investičného fondu v krajinе.150 000 malých akcionárov vo VÚB

Kupón skončilo bez akcií v novej firme a ako ich akcie stratili hodnotu-jasný prípad tunelovania a vraj to nie je presne tak?Pôvodný opis prezentovali médiá-Pirátski majitelia a démonickí právniči okradli drobných akcionárov...Alebo skutočne NIE?A zrazu-Nová verzia:v skutočnosti išlo o šikovných veľkých hráčov,ktorí robili v podstate len to, čo im dovoľovali ZÁKONY TEJTO KRAJINY-akokoľvek nedokonalé a deravé.Príbeh Istrofinu je do veľkej miery o tom,že vraj ekonomika na Slovensku dospela rýchlejšie než legislatíva! Marián BUCHOLCER:"Ja sa pýtam.Kedy sa majoritný vlastník rozhodol,že menšinoví vlastníci nedostanú nič?"

V r.1998 Istrofin a.s. v tom čase kontrolovaný Penta Gropu-ptreviedol viac ako 2,1 miliardy korún v hotovosti na svoju dcérsku "offshore" spoločnosť na anglickom ostrove Jersey s názvom ISTROFIN INTERNATIONAL LIMITED.1,475 miliardy korún z týchto z týchto aktív d'alej poslali na spoločnosť Istrofin GLOBAL INVESTOR LIMITED na Cypre,ktorú manažérsky ovládala Penta Group GmbH v Rakúsku.Kontrolný podiel ISTROFINU vrátane investícii "offshore" sa podľa zakladateľa Penty Jaroslava Haščáka v roku 1999 predal ISTROKAPITÁLU.Penta Group GmbH sa premenovala na IstrofinGmbH a Radovan Vítek z Istrokapitálu bol jeho 100% majiteľom.Investícia na Jersey sa objavovala,až kým ISTROFIN nevstúpil do konkurzu!A zrazu podiel v Interfin International,ktorý predstavoval 94% základného imania ISTROFINU mal účtovnú hodnotu až ...0 Sk!!Ba čo viac,spoločnosť ISTROFIN INTERNATIONAL LIMITED vymazali z Obchodného registra firiem v Jer-

sey.A teraz pozor!!!V súčasnosti je spoločnosť ISTROFIN Global Investor Limited aktívna najmä na českom trhu!Do roku 2005 vlastnila 7,2% vo firme Czech Property Investments v ktorej je Radovan VÍTEK hlavným akcionárom!

A ja sa pýtam:Prečo posudzovali súdy jednotlivé kroky "veľkých"hráčov a skúmali ich tzv."beztrestnosť",miesto toho,aby skúmali" výsledok týchto krokov"-Okradnutie cca 150 tis.DIKov?Títo predsa dali svoje akcie-majetok- do správy investičných fondov a tieto spravovali ich majetok tak,že ho "zhodnotili" na 0 Sk rozmanitým obchádzaním práva?. A okradnutím,nie spravovaním majetku-nič NEPORUŠILI?To naša ústava dovoľovala? V zmysle akých dobrých mravov,akej morálky práva?Alebo na majetok-vlastníctvo ak sa chce sa môže siaháť a na majetok zločincov-zlodejov nie?

Zmena za "nulitné akcie" je možná a potom vynoriť sa ako majoritný vlastník-inde je beztrestné?To nie je podvod?Podvodník je zločinec,ale "veľký hráč"prezentujúci sa ako VE-LKOPODNIKATEĽ na základe podvodu NIE?Toto je rozhodnutie našich SÚDOV

-normálne, alebo nepochopiteľné? Znehodnotenie akcií DIK-ov nie je trestné? Prisvojenie si akcií -ktorých nie som vlastníkov nie je LÚPEŽ? bez ohľadu ako?-tzv. nákup bezcených akcií, či iné SPRENEVERY majetku? A vynútený predaj MAJORITNÝM VLASTNÍKOM majetku občana vlastniaceho páru akcií-je, či nie je SIAHNUTÍM na cudzí majetok vyvlastnenie v mene INÉHO SÚKROMNÉHO MAJETKU? Toto nie je v rozpoze s ústavou? A tito istí, čo okradli Dik-ov o majetok, nevykradli banky i nebanky? Nejde tu "iba" o obdobné konanie? Nešlo tu "iba" opäť o právnu analýzu ako a prečo sa tu bude dať? Krok po kroku ako pri INVESTIČNÝCH FONDOCH, krytím "-akože" PODNIKANÍM? Nespravujú FINANČNÉ SKUPINY majetok POLITIKOV? Nepriznal to VEREJNE Patrik "TKÁČ" mladší? z J and T? Popísal to Jozef ŠÁTEK, alebo NIE? Nie sú FINANČNÉ SKUPINY za vykradnutím bank, nebánku, akcií DIK-ov? za Cyperskými firmami? či za PRIVATIZAČNÝMI AKTIVITAMI? Nie toto je ten problém, ktorého sa "BOJÍ" generálny prokurátor? A preto je RADŠEJ Blbejší a blbší? Či vysýcha mu v hrdle? A nie je toto jeho obrana - "JA TO SPRÍSTUPŇOVAŤ NEBUDEM"? Krytie zločincov, ak má GP v rukách korunného svedka a korunný dôkaz je akým konaním GP? Zákonným-či nezákoným? Nie toto nazval Jozef ŠÁTEK - "ŠTÁTOMAFIA"? A na Ústavnom súde sedí a súdi človek, ktorý porušil zákon? A nie je možné mu v tom brániť? A čo pán Mazák? A čo pán prof. JUDr. Vojčík? A čo prof. a hlavný odborník na trestné právo a kauza kyselinári? SR nie je právny, ale PRÁVNICKÝ štát s legislatívou chrániacou zložincov a diskriminujúcou OBETE a o tom nemôže byť žiadna pochybnosť... 400 zmien v trestnom práve? A nežhlavičkaiada sa viac? Súd očistil finančníkov z J and T! - HN 21.11.2007 J and T reštituentov neklamalo, tvrdí súd... Speňažovanie aktív reštitučného fondu... Reštitučný fond spravovaný J and T Asset Managementom predal 179 889 akcií Slovenskej sporiteľne firmám skupiny Istrokapitál po 1 700 korún. Maličkosť - iba 300 058 113 Sk. Po sérii prevodov skončili cenné papiere na účte neznámej cyperskej firmy Rouko Trading - v daňových rajoch! O niekoľko mesiacov neskôr Rouko predáva tie isté akcie rakúskej Erste Bank za dvojnásobnú cenu. KAUZA PREDAJA AKCIÍ HLBOKO POD CENU JE UZAVRETÁ - podľa platného práva v SR? Občania SR!. Na zdravie!. Zarobili na Vás tí, čo na rozdiel od Vás Slovenkú sporiteľňu nevybudovali a nevytvorili a keby dačo VŠETKO V MEDZIACH ZÁKONA pre VELKÝCH HRÁČOV!!! Dúfame, že niečo odbobné si vy nedovolíte.. lebo inak....

J and T Asset Management je dcérskou spoločnosťou finančnej skupiny J and T, táto viackrát spolupracovala so skupinou ISTROKAPITÁL podnikateľa Mária HOFFMANNA - práve ňou ovládaná Poštová banka/ ktorej tesne pred privatizáciou bolo navršené základné imanie iba o "2 miliardy" / a firma Prvá Penzijná boli spoločnosťami, ktoré takmer 3% akcií Slovenskej sporiteľne lacno kúpili. Nikde zmienka, že niekoho OKRADLI. Nasledoval viacnásobný prevod cenných papierov, / "všetko v zmysle platných zákonov a vôbec nie účelovo" / ktoré následne skončili zrejme opäť "čistou náhodou" na účte anonymnej cyperskej firmy ROUKO Trading Ltd. Od firmy sídliacej v daňovom raji akcie nakoniec kúpila ERSTE BANK. Vtip je iba v tom, že tie isté AKCIE nakúpila ERSTE BANK za dvojnásobok sumy a ak by správca Reštitučného otvoreného podielového fondu spoločnosť J and T Asset Management neukrátila svojich podielníkov a ona by predala tieto akcie priamo ERSTE BANK zinkasovala by "iba" o 280 miliónov viac. Úrad pre finančný trh vyrúbil spoločnosti J and T Asset Management za poručenie Zákona o kolektívnom investovaní až "2-miliónovú pokutu" - pretože Zákon o kol.inves.... prikazuje správcovi predávať aktíva za čo najvyššiu dosiahnutelnú cenu. J and T Asset Manag. sa proti "smiešnej pokute" ani len neodvolal a zaplatil ju! Pokutu bez odvolania zaplatila aj ČESKOSLOVENSKÁ obchodná banka, ktorá bola v tom čase "hluchým a slepým depozitárom fondu" a mala dohliadať nad nakladaním s akciami z jeho portfólia. Zasa "čisto náhodou ide o banku", ktorá úspešne vytiahla 9 miliárd iba úrokov od SR a Vláda Mikuláša

Dzurindu nemala problém to zaplatiť,dokonca sám pán minister to "úspešne zdôvodnil!" Obdobne ako kauzu VAŠKOVIČ a VÚB, lúpež cez 4 miliardy Sk-čo bolo podľa ministra Palka príkladom ZLATOKOPOV na Slovensku! Ďalší VELKÝ HRÁČ? Cena 1 700 Sk za ktorú dostal jednu akciu Reštitučný fond nedosahoval ani úroveň,pri ktorej Rakúšania kupovali akcie sporiteľne 2 roky predtým! J and T reštituentov NEKLAMALO, tvrdí súd! Kauza predaja akcií hlboko pod cenu je teda uzavretá-VELKÍ HRÁČI nám to predviedli-ako sa dajú zarobiť stámlióny a ako sa dajú BEZTRESNE OKRADNÚŤ PODIELNICI! v právnom prostredí SLOVENSKEJ REPUBLIKY-Eldoráda pre podvodníkov,zlodejov a darebákov.A nikto sa nepýta občana,či sa na tento LUP chce poskladať....Nebyť žaloby,tak by sa o tom OBČANIA ani nedozvedeli....Ak ale veríte v samé náhody VELKÝCH HRÁČOV-potom nás ospravedlňte....No na našu obranu-VELKÍ HRÁČI podľa nás,nikdy nevsádzajú na NÁHODU....Iba lúpeže nápadne pripomínajú NEBANKY.

+++++

<http://www.sme.sk/c/3535820/o-podvode-ktory-nebol-podvodom.html>

O podvode, ktorý neboli podvodom

Polícia vzniesla obvinenie proti šéfovi Istrofinu. Súdy až doposiaľ stojia na strane majoritných akcionárov

Takmer presne pred desiatimi rokmi založili spoločnosť Istrofin, právneho nástupcu najväčšieho investičného fondu v krajinе. Príbeh o tom, ako viac ako 150-tisíc malých akcionárov vo VÚB Kupón skončilo bez akcií v novej firme a ako ich akcie stratili hodnotu, bol často podávaný ako jasný prípad tunelovania. Teraz vieme, že to nebolo presne tak.

Predstavte si, že jedného dňa je odrazu zrušený a vymazaný investičný fond, v ktorom máte akcie. Tri miliardy z jeho majetku skončia v novej firme, v nej však nemáte nijaký podiel.

Predstavte si, že nasledujúcich šesť rokov noví majitelia odolávajú vašim nárokom. Nielenže vám nevydajú nové podiely ako náhradu za staré zábezpeky, ale ani vás detailne neinformujú o finančnej situácii spoločnosti. Predstavte si, že spoločnosť nakoniec skončí v konkurze, ale váš nárok na vlastníctvo podielu z toho, čo zostało, je zamietnutý.

Ak by ste tak ako Marián Bucholcer boli aj vy jedným zo 150-tisíc pôvodných držiteľov investičných kupónov vo VÚB Kupón, asi by ste mali niekoľko otázok.

„Pre mňa sa to všetko zovrelo do jedinej otázky,“ hovorí Bucholcer. „Kedy sa majoritný vlastník jednoducho rozhodol, že menšinoví vlastníci nedostanú nič?“

A ak by ste tak ako Bucholcer investovali milióny korún do skupovania akcií ostatných malých podielníkov, možno by ste aj vy tvrdili, že bol spáchaný zločin alebo hned' niekoľko zločinov.

Ale, ako miňame desiate výročie založenia Istrofinu a ako sa obnažujú prvé súdne prípady a policajné vyšetrovania, objavuje sa úplne iný príbeh. Ten pôvodný, ktorý prezentovali médiá v minulosti, bol jednoduchý - pirátsky majitelia a démonickí právniči obrali úbohých a bezmocných drobných akcionárov. Nový príbeh však odkrýva, že v skutočnosti išlo o šikovnosť veľkých hráčov, ktorí robili v podstate len to, čo im dovoľovali zákony tejto krajinys - akokoľvek nedokonalé a deravé.

Príbeh Istrofinu je do veľkej miery o tom, že ekonomika na Slovensku dospela rýchlejšie než legislatíva.

Nevypovedaný príbeh

Aby sme pochopili, čo sa naozaj stalo so spoločnosťou Istrofin - teda ako tisíce malých podielníkov skončili s prázdnymi rukami a ako sa spoločnosť s pôvodne trojmiliardovým majetkom dostala do konkurzu, ked' nesplatila 154-miliónový záväzok, musíme začať správou, ktorú v septembri v roku 2000 prednesla vláde vtedajšia ministerka financií Brigita Schmögerová.

V sumarizácii tri roky trvajúceho sporu ministerstva s viac ako 40 investičnými fondmi, ktoré sa v rokoch 1996 - 1998 pretransformovali na „bežné akciové spoločnosti“, musela Schmögerová pripustiť zlyhanie. Oznámila, že aj keď spoločnosti ako Istrofin majú teraz možnosť (nie povinnosť) vydávať akcie nástupníckych spoločností, v skutočnosti tak urobila len jedna z nich. „Väčšina spoločností... sa nesnaží vydávať akcie,“ napísala v správe.

„Ministerstvo nie je kompetentné ovplyvniť nečinnosť štatutárnych orgánov nástupníckych spoločností.“ A všetko, čo malí podielnici môžu urobiť, povedala, „je snažiť sa ovplyvňovať manažment spoločnosti“.

Až novelizácia Obchodného zákonníka, ktorá začala platiť v januári 2002, dala štátu nový legálny nástroj: „Predstavenstvo nástupníckej spoločnosti zabezpečí bezodkladne výmenu akcií nástupníckej spoločnosti za akcie zaniknutých spoločností.“

Ale ani to nespôsobilo, že niektoré akciovky naozaj zabezpečili výmenu akcií. V prípade Istrofinu, podľa správy od vtedajšej riaditeľky Úradu pre finančný trh Júlie Šteflíkovej, Istrofin sice požiadal najprv ministerstvo financií (1998), potom Stredisko cenných papierov (2002) o zrušenie, respektívne registráciu zrušenia starých cenných papierov a vydanie nových, ale potom neodovzdal potrebné dokumenty. Vznikla situácia, že nikto nemohol jednoznačne tvrdiť, že spoločnosť porušuje zákon, ale ani to, že robí všetko pre to, aby zákon dodržala. „Podľa Obchodného zákonníka je spoločnosť naozaj povinná vydávať nové akcie,“ povedal Ivan Barri, ktorý sa dlhodobo zaoberá problematikou bývalých investičných fondov. „Ale, ak poruší Obchodný zákonník, čo sa naozaj stane?“

Odpoved' znie - nič. Trestné stíhanie z roku 2003 proti dvom manažérom Istrofinu vo veci porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, teda za nevydanie nových akcií, zastavili v apríli 2007. „Vyšetrovaním prišla polícia k záveru, že skutok nie je trestný činom,“ informovala policajná hovorkyňa Andrea Polačíková.

Nová verzia

Ak sa teda manažéri Istrofinu nedopustili nevydaním nových podielov trestného činu, ani to nevysvetľuje, ako mohla spoločnosť fungovať od roku 1997 až po vstup do konkurzu v roku 2004.

Faktom je, že od roku 1997 do roku 2000 nebolo jasné, či ministerstvo financií nakoniec uspeje v súdnom spore proti transformovaným fondom. V takýchto spoločnostiach preto platil nejasný status quo, podľa ktorého držitelia podielov v starých firmách mohli participovať na valnom zhromaždení a dostávať dividendy, a dokonca mali právo aj súkromne predávať svoje podiely. Podľa Bucholcera v Istrofine tento status quo platil ako pre malých akcionárov, tak aj pre kontrolujúcich majiteľov zo spoločnosti Kvinta, ktorým stačilo 5,83 percenta na to, aby podľa štatútu spoločnosti mali nad ňou manažérsku kontrolu.

Neschopní ovplyvniť manažérsky smer spoločnosti vložili niektorí malí podielnici nádeje do konkurzu spoločnosti Istrofin, ktorý vyhlásili v marci 2004. Tak ako predtým, aj teraz zostali sklamani. V septembri 2004 správca konkurznej podstaty Karol Kovár neuznal ich nároky na zostatky majetku Istrofinu. Vo februári [2006](#) Najvyšší súd potvrdil, že vlastníci akcií VÚB Kupón boli zároveň „akcionárom úpadcu“ (Istrofin), ale že „akcionár nie je veriteľom úpadcu, a preto nemôže dojsť... ku vzniku nároku na náhradu škody“.

Konkurzné pochyby

Konkúr Istrofinu z roku 2004 tiež sprevádzali podozrievania drobných akcionárov. Bucholcer obvinil riaditeľa spoločnosti Petra B., že nakúpil pohľadávky od americkej spoločnosti Orman LLC bez toho, aby sa ubezpečil, že Istrofin je schopný zaplatiť dohodnutú sumu 220 miliónov korún. Po prvej splátke 65,7 milióna korún v októbri 2003 Istrofin nezaplatil zvyšok a skončilo sa to na konkúrnom súde.

Niektoří malí akcionári namietali, že podpis Petra B. na zmluve neboli notársky potvrdený, čo bolo podľa nich neobvyklé pri obchodoch takého rozsahu. Bratislavský advokát Ernest Valko však tvrdí, že slovenské zákony nevyžadujú notarizáciu. „Bežná obchodná zmluva

nevyžaduje overenie podpisov. Podstatný je prejav vôle aj to, že podpis je pravdivý,“ povedal Valko.

Bucholcer tiež postrehol, že Peter B. sa pred podpísaním zmluvy nepoistil súhlasom dozornej rady tak, ako bol povinný podľa štatútu Istrofinu pri zmluvách nad 50 miliónov korún.

Napriek tomu bratislavský krajský súd rozhodol, že „nesplnenie tejto podmienky nemôže mať za dôsledok neplatnosť právneho úkonu“. Peter B. odmietol prípad komentovať.

Drobní akcionári videli v konkurze koordinovanú snahu zbaviť sa ich raz a navždy. Kovár, ktorého podľa žiadosti o pridelenie správcu konkúrnej podstaty navrhol „najväčší veriteľ“, teda spoločnosť Orman LLC, mal kanceláriu na Vajnorskej ulici 8/A v Bratislave. Na rovnakej adrese sídlil aj právny zástupca Istrofinu Peter Kubík. V januári 2006 Kovár vstúpil do Kubíkovej právnickej firmy ako partner.

Ani Kubík, ani Kovár nechceli konkúr zbokoľvek komentovať.

Veriteľ Orman LLC má sídlo na East Montgomery vo Vermonte v USA, pričom registrovaným zástupcom je Wesley A. Merriam. Keď ho SME kontaktovalo, Merriam odmietol, že by niečo vedel o aktivitách spoločnosti. Povedal, že ho platia za to, že „podpisuje a odosiela dokumenty“.

„Všetko sa deje za veľkou mlákkou. Som v dôchodku a robím to, aby som si privyrobil,“ povedal Merriam. Vtedajší slovenský zástupca Orman LLC Juraj Palatinus odmietol na otázky odpovedať.

Valko hovorí, že aj keby boli nejaké prepojenia medzi hlavnými hráčmi v konkurze, „je to, samozrejme, zvláštne, ale nie je to v rozpore so zákonom“.

„Ja týchto ľudí poznám a viem, že to robia veľmi sofistikovane, čiže, nemyslím si, že by brutálnym spôsobom porušili zákon. Podľa nového zákona musia mať pohľadávky určitú formu a to zužuje možnosť vyrábať pohľadávky. Vtedy bolo všetko možné a legislatíva na to mala myslieť.“

Rozuzlenie zápletky?

Bucholcer je sice presvedčený, že ho ako drobného akcionára podviedli a okradli, prehráva však jeden súd za druhým a už neverí, že mu súdy prisúdia nejakú hmotnú satisfakciu. „Nádej je minimálna,“ hovorí Bucholcer. „Možno sme boli nedostatočne právne fundovaní.“

Jedinú nádej teraz vkladá do trestnoprávnej zodpovednosti. „Ale keďže informovanosť je pomerne nízka s porovnaním napríklad s BMG a citlivosť na oficiálnych miestach je nižšia, asi to bude trvať nejaký čas.“

SME sa v tejto súvislosti podarilo zistiť, že 14. júna 2007 bolo vznesené obvinenie proti Petrovi B., predsedovi predstavenstva Istrofin, a. s. „Ten proti obvineniu podal stážnosť, ktorú však okresný prokurátor zamietol ako neodôvodnenú,“ povedala pre SME hovorkyňa Generálnej prokuratúry Jana Tökölyová.

Kde skončili peniaze Istrofinu?

V roku 1998 Istrofin, a. s., - v tom čase kontrolovaný Penta Group - previedol viac ako 2,1 miliardy korún v hotovosti na svoju dcérsku „offshore“ spoločnosť na anglickom ostrove Jersey s názvom Istrofin International Limited. Podľa výročnej správy Istrofinu z roku 1998, audítorovanej Arthur Andersen, 1,475 miliardy korún z týchto aktív ďalej poslali na spoločnosť Istrofin Global Investor Limited na Cypre, ktorú manažérsky ovládala Penta Group GmbH v Rakúsku.

Kontrolný podiel Istrofinu (vrátane investící „offshore“) sa podľa zakladateľa spoločnosti Penta Jaroslava Haščáka v roku 1999 predal Istrokapitálu. Penta Group GmbH sa premenovala na Istrofin GmbH a podľa rakúskeho portálu compnet.at z júna 2007 Radovan Vitek z Istrokapitálu bol jeho stopercentným majiteľom.

Už vo výročnej správe Istrofinu z roku 1999 sa audítor Audit Team stážoval na nedostatok informácií od manažmentu, predovšetkým o investíciách Istrofin International. Audítorka

Alžbeta Vešelényiová vtedy akcionárom napísala: „K finančnej investícii..., ktorá predstavuje 78 percent všetkých aktív spoločnosti, nám neboli doložené žiadne doklady, na základe ktorých by sme mohli overiť reálnu hodnotu tejto investície.“

Investícia na Jersey sa opakovane objavovala vo finančných správach spoločnosti, aj keď len vo veľmi malých detailoch, až kým Istrofin nevstúpil do konkurzu. Vtedy správca konkurznej podstaty Karol Kovár deklaroval, že podiel v Interfin International, ktorý predstavoval viac ako 94 percent základného imania Istrofinu, má „účtovnú hodnotu... 0,- Sk“.

Ba čo viac, v októbri 2004 Kovára informovali, že pred týždňom Istrofin International Limited vymazali z Obchodného registra firiem v Jersey. „Toto sa zvyčajne stáva, keď firma nemá dosť peňazí na to, aby zaplatila (ročný) poplatok 150 libier,“ vysvetlil Peter Watts z korporátnych služieb v Jersey.

V súčasnosti je spoločnosť Istrofin Global Investor Limited stále aktívna, hlavne na českom trhu, kde okrem iného minimálne do roku 2005 vlastnila 7,2-percentný podiel vo firme Czech Property Investments, v ktorej je Radovan Vítek hlavným akcionárom.

Vítek na otázky, s ktorými ho oslovil denník SME v súvislosti so spoločnosťou Istrofin, neodpovedal.

+++++

Pluska.sk - Exkluzívna spoved' : **Nie je to charita, ale biznis !**

Dobročinné zbierky: Podľa našej čitateľky môžu vyzbierané peniaze skončiť v zlých rukách. Stále viac čitateľov reaguje na naše zistenia o pochybných zbierkach pre onkologicky choré deti. Podarilo sa nám získať spoved' ženy, ktorá pracovala pre podobné občianske združenie. Tvrídí, že vybrané peniaze niekedy končia aj u drogových dílerov!

“Môj známy mi odporučil brigádu na privyrobenie. Nevedela som, o čo presne pôjde. Prišla som ráno na dohodnuté miesto v Topoľčanoch,“ začína rozprávanie žena, ktorá nechce, aby sme uviedli jej meno. Tvrídí, že nevie, kam až majú vplyv ľudia, ktorí pochybné zbierky organizujú. Keď si však prečítala naše články o obohacovaní sa podvodníkov na úkor chorých detí, nedalo jej to a zavolala nám.

Rozvoz z Topoľčian

Dobrovoľníci sa stretli pri autách v Topoľčanoch, ktoré ich rozvezli ďalej. „Mňa a ďalších troch dobrovoľníkov odviezol šofér do mesta na západnom Slovensku. Okrem nás išli do terénu ešte ďalšie dve či tri autá. Dostala som uzamknutú pokladničku a zbierala peniaze pre onkologicky choré deti,“ približuje účel zbierky naša čitateľka. No začínala tušiť, že peniaze na charitu asi nepoputujú. „Všetci, ktorí zbierajú, vedia, že to je pre pani Z. Bolo mi veľmi ľúto, keď som videla, ako starí ľudia dávajú do pokladničky svoje posledné peniaze príživníkom,“ hovorí. Asi po osemhodinovej sichtke ich šofér opäť naložil do auta a odviezol do Topoľčian.

Ako si delia peniaze

“S pokladnicami sme išli do bytu k pani Z. Tam peniaze rozdelili. Ja som nazbierala asi 70 eur. Z toho mi dali necelých 30 ako odmenu za prácu. Pani Z. si nechala 20 eur, zvyšok išiel šoférovi,“ pokračovala naša čitateľka. Je presvedčená, že peniaze sa miňajú aj na súkromné účely zriaďovateľov nemenovaného občianskeho združenia a všetkých, ktorí sa na zbierkach podieľajú. Smutné je, že k chorým deťom sa tak dostanú len omrvinky z vyzbieraných peňazí. „Viackrát som tam už nešla. Ani nikto seriózny by tam po tomto zistení určite nerobil,“ tvrdí dobrovoľníčka.

Prispievate dílerom?

Pre združenie podľa čitateľky robí aj drogovo závislú ženu. “Čiže peniaze pre choré deti

putujú v podstate aj dílerom drog. Ďalšia žena zas hráva na automatoch,“ dozvedeli sme sa. Vyberači peňazí sa vraj pohybujú po celom Slovensku, a to nielen počas pracovného týždňa, ale niekedy aj v sobotu. Sú označení logom organizácie a nimi majú oblepené i pokladničky. Podľa čoho si vyberajú mestá, kde chcú zbierať príspevky, naša čitateľka netuší. Nie je to však jediná organizácia, ktorá sa podľa nej obohacuje na úkor chorých detí. „Stalo sa, že prišli do mesta, kde už zbierali peniaze ľudia od pani R., ktorá je takisto z Topoľčian. Museli teda ísť inam,“ dodáva žena.

Zaujímavé je aj to, že našu čitateľku dobrovoľníčku okamžite zaviazali mlčanlivosťou. Zakladatelia združenia jej zakázali hovoriť o tom, čo vlastne robila a pre koho. Je to o to zarážajúcejšie, že väčšina týchto združení (aj to, pre ktoré pracovala naša čitateľka) pracuje s legitímnym povolením ministerstva vnútra.

+++++

HOVORY „M“ – Vladimír Mečiar: Vláda učí ako žiť dvanásť mesiacov z jedenástich dôchodkov

Ministerka obracia systém naruby * Zhlúpnu všetky zákony? * Z našich dôchodkov podporujeme rozvoj v Maďarsku, ale vlastný štát podporiť nemôžeme *

* Ministerka spravodlivosti chce pustiť podľa vlastných slov trošku svetla do prokuratúry, preto chce zásahy do tohto odvetvia justície. Vraj nie je dobré, že len prokurátori kreujú prokurátorov. Lenže tak to hovorí ústava. Nemali by teda najprv novelizovať ústavu?

V. Mečiar: Ministerka spravodlivosti do prokuratúry pustila smrad a nie svetlo. A zatemňuje pred verejnosťou všetko, čo tam robí. Justičný systém má byť nezávislý na vláde. Má rozhodovať podľa zákona. Vláda má konáť podľa zákona. A parlament má prijímať zákony. V pôsobnosti má byť prokuratúra nezávislá. Patrí do nezávislého justičného systému. Postavme si otázku naopak. Môže generálny prokurátor určovať, kto môže robiť na ministerstve spravodlivosti? Môže prijímať disciplinárne opatrenia voči pracovníkom ministerstva? Môže určovať, čo má robiť ministerka a aké pravidlá majú platiť? Generálny prokurátor napáda rozpočet ministerstva? Odpovede sú jasné, že nie, lebo ministerstvo spravodlivosti je nezávislé od prokuratúry. Ale tak to platí aj naopak, že ani ministerka spravodlivosti to nemôže vo vzťahu k prokuratúre, lebo generálna prokuratúra je monokratický orgán v čele s vedúcim zodpovedajúcim sa len Národnej rade SR. Nezodpovedá sa jednej osobe – ministerke spravodlivosti, či jednej politickej strane, ktorá nominuje osobu na ministerský post. Takže ministerka obracia systém naruby, demokraciu proti demokracii. To, čo hovorí na verejnosti a to, čo robí v praxi, sú nezlučiteľné veci. Som rád, že prokurátori prijímajú moju argumentáciu. V rovnakom duchu a s rovnakým obsahom protestujú, nesúhlasia, žiadajú od parlamentu iné riešenia. Pri postupe ministerky prestáva byť prokurátor nezávislý. Prestáva byť nástrojom kontroly dodržiavania zákona. Predstavte si riaditeľa, ktorý nemôže dať podriadenému pokyn. Čo to je za šéfa? Vlastne ovláda len stoličku, ľudí nie. Ak mu tieto nástroje zoberiete, je po riadení.

* Novela zákona o prokuratúre hovorí o spolurozhodovacom procese ministerstva spravodlivosti a parlamentu v tejto časti justície, ale kompetenčný zákon vymedzuje ministerstvo spravodlivosti ako štátну správu zasahujúcu do väzenstva a súdnictva, nie do prokuratúry. Nemal by byť preto novelizovaný aj kompetenčný zákon?

V. Mečiar: Za to, že ministerka spravodlivosti spolu s vládou prijímajú jeden hlúpy zákon, nemôžeme chcieť, aby zhlúpli všetky zákony. Vzniká tak stav nerovnováhy. Zákony musia byť v súlade s Ústavou SR a musia harmonizovať medzi sebou. A zákon o prokuratúre je proti. Pri správe súdov sa tiež myslí výkon pri zabezpečovaní administratívny, rozpočtu, či pri prevádzkových činnostiah. Ale nie súdneho rozhodovania. To je rozdiel. Lenže v prokuratúre sa chcú zjavne dostať do systému rozhodovania. Nikto nevie, prečo chcú zakázať negatívne pokyny, ktoré sa aj tak v praxi takmer nepoužívajú. Čo je horšie, výklad o tom, čo sa má urobiť, je podmienený len rozhodnutím ministerky. Má mať súhlas generálneho prokurátora, ale ak ho nemá, jej rozhodnutia sú platné. To znamená, že kto rozhoduje, riadi a vydáva záväzné pokyny podriadeným zložkám? Čo takto správí z generálneho prokurátora? Odložili voľbu generálneho prokurátora fakticky preto, aby rozložili prokuratúru ako inštitúciu s cieľom jednoznačne stranicky ovládnuť a podrobiť si ju jednej politickej strane. Tým eliminovať jej postavenie v trestnom konaní.

* K zmenám v prokuratúre dochádza potom, ako šest až osem vládnych poslancov nesúhlasilo s vlastnou vládou. A aby nepadla, má byť aj verejná voľba generálneho prokurátora. Takto politicky účelovo dochádza k zmenám v oblasti justície. Nevychádza nás potom vláda príliš drahou, ak sa pre jej existenciu upravuje samotný systém?

V. Mečiar: Vláda SR je drahá, veď nastavuje väčšinu výdavkov na plecia chudobných. Tí bohatší sa tiež trošku pomrvia, ale žijú dalej. Za nás sme hovorili ľuďom, že by mali žiť z 13-tich dôchodkov dvanásť mesiacov. A táto vláda ich učí, ako žiť dvanásť mesiacov z jedenástich dôchodkov. Jeden im berie. Preto je drahá. Pritom nešetrí na štrukturálnych zmenách. Nie je však pravda, že by poslanci neboli za túto vládnú koalíciu. Môžu hlasovať voľne. Podporujú ju, ale si nemysleli, že navrhnutý protikandidát je lepší ako Trnka. Nešlo o osobu do takej miery, aby to vyvolalo vládnú krízu. Tam išlo o to, že predsedovia si robia poriadky. Aby ich počúvali, tak si idú na nich posvietiť, lebo sa podozrievali navzájom kto čo urobil.

* Tak čo ukázali voľby generálneho prokurátora?

V. Mečiar: Ukázali, že dôvod nebol Trnka. Aj keď ho predsedkyňa vlády dosť dehonestovala pred verejnosťou a nesprávne. Potrebovali medzi hru na zmeny zákonov o postavení prokuratúry v období bezvládia, keď vlastne nemá kto na čele prokuratúry podávať podania Ústavnému súdu SR a postaviť sa proti tomu systému. Je sice úradujúci zastupujúci generálny prokurátor, ktorý sám vie, že ide o provizórium. Stále sa hľadajú dôvody na vnútorný zápas na prokuratúre na politické zneužívanie ambícií neuspokojených povedzme voči svojim šéfom, alebo iným nadriadeným. Toto prebieha a nie je to dobré. Vždy keď sa páni bijú, chudoba na to doplatí.

* Ivan Mikloš chce zmeniť zásluhovosť tak, aby dobre zarábajúci nemali možnosť získať vyšší dôchodok iba z prvého piliera. Prvý pilier má zostať len solidárny a zásluhový bude až druhý pilier. Znamená to, že takto chcú zvýšiť ľudí platiacich dôchodkové sporenie do druhého piliera?

V. Mečiar: Prvý pilier je tzv. priebežné financovanie dôchodkov. Tam idú ľudia, ktorí sa blížia k dôchodkovej hranici a pre ktorých vstupovať do druhého piliera by už bolo neefektívne, čiže strata peňazí. A v nejakej podobe bude existovať vždy. Ale dôchodky sú postavené aj na rešpektovaní princípu zásluhovosti. To sa nedá od seba odtrhnúť. Pokial' ide o druhý pilier a jeho absolutizovanie, čo to znamená, ak sa podriadia trhu peniaze budúcich

dôchodcov? Dnes ich podriadujú trhu s nádejou, že im ich niekto zveľadí o 40 rokov. Aká je istota, že im zostanú a že neskrachujú? Nulová. Aká je ďalej istota, že peniaze budú náležite zhodnotené a nebudú mať nakoniec menej peňazí, než tam vložia? Tiež nulová. Prečo musia byť všetci poviňne v druhom pilieri a nemôžu zostať v priebežnom?

* Aké by bolo výhodnejšie riešenie?

V. Mečiar: Ak by vznikla štátnej správcovská dôchodcovská spoločnosť v druhom pilieri. Boli by tam záruky štátu na peniaze, ktoré tam občania vložia. Minimálne by mali záruku, že čo vložia, sa im musí vrátiť, lebo to bude garantovať štát rozpočtom, aj celým majetkom.

* Ale štát by také niečo mal garantovať občanom aj v súkromných dôchodcovských spoločnostiach?

V. Mečiar: To dnes negarantuje.

* Na začiatku sa tak vravelo...

V. Mečiar: Na začiatku sa hovorilo všeličo, ale v druhom pilieri sa dnes podriaduje všetko zákonom trhu. Sú tam isté obmedzenia, kedy a koľko môžu vynakladať, ale správcovské spoločnosti práve chcú, aby sa im uvoľnili ruky pre zvýšenie miery rizikovosti podnikania v záujme dosiahnutia vyššieho zisku. Ale zvyšuje sa tak aj miera možnej straty. Kto tieto inštitúcie kontroluje? Všetci občania? Neurobia im to, čo nebanskové subjekty? Aký je potom rozdiel medzi dôchodkovým pilierom a medzi sporením v peňažnom ústave?

* Len takúto štátnej správcovskej spoločnosť by musel niekto presadiť z pozície vládnej strany.

V. Mečiar: Ved' to ponúkam do diskusie. Hovorím ľuďom: dajte nám moc, aby sme to mohli urobiť. Budete mať garantované vaše dôchodky štátom, rozpočtom, majetkom štátu. Budete mať istotu, že vaše peniaze neprepadnú. A kto bude chcieť mať peniaze u súkromníka, nech sa páči, ale musí byť sloboda výberu.

* Prečo tieto úspory v druhom pilieri nemôžu fungovať ako záruka pri investičných akciách, napr. pri výstavbe našich diaľníc?

V. Mečiar: Strany v dnešnej vláde zavádzajú do tohto systému trh so všetkými negatívnymi pravidlami. Ale z týchto peňazí len jedna tretina môže byť použitá na investičné akcie na Slovensku. Dve tretiny musia do zahraničia. To znamená, že naši dôchodcovia z peňazí, ktoré sporia, podporujú rozvoj v Maďarsku a v iných krajinách, ale nemôžu podporiť vlastný štát. Expanzia fondov v USA začínala najprv na vlastnom území, až potom išli do medzinárodných. Poznáme fondy, ktoré rástli, ale aj fondy, ktoré skrachovali už na území Spojených štátov. A ľuďom zostali oči pre plač. Preto zdroje z týchto fondov nemôžu byť použité viac ako v jednej tretine na území Slovenska. To máme uzákonené. A tak podporujeme podniky, banky, ktoré tranzitujú naše peniaze, ale aj dôchodky sa stávajú trhovým kapitáлом, z ktorého podporujeme iné štáty v situácii, keď sami potrebujeme. Na všetky naše pôžičky by stačilo, keby tie peniaze fungovali na území Slovenska. Ide o efekt, ktorý predstavuje dve roviny ekonomickej myslenia. A tieto dve roviny sa stretávajú v tom, ktorú si ľudia vyberú a podporia.

* Keby bola LS-HZDS vo vláde, tak by ste to takto zmenili?

V. Mečiar: Áno. Ak by slovenský štát mohol garantovať výnos z dôchodku, potrebuje mať vhodné investície. Trebárs ak stavate diaľnicu systémom s PPP kapitálom, tak tomuto kapitálu vrátite všetky peniaze plus úroky. A tie úroky sú vyššie ako výnosy dôchodkových fondov. Prečo ich nemôžu dostať dôchodkové fondy? Ale my si peniaze požičiame, vyvezieme a potom tie dôchodkové fondy, čo vyvezieme von, sa nám vrátia v podobe úveru naspäť? Dvakrát prerábame. Až budeme vo vláde, tak to zmeníme.

Stanislav Háber

+++++

Preboha a kto prvy privatizoval Lucernu?

<http://www.blisty.cz/art/58040.html>

>>> Havel pribznává: "Byl jsem naivný hlupák. Myslel jsem, že vedu svou zemi do svobody. Podcenil jsem a neznal jsem, co všechno a jak hluboce dokáže zpotvořit lidská přirozenost, má-li k tomu příležitost. Nevěděl jsem, že lidem jde jen o majetek a moc. Aspoň těm, s nimiž jsem se setkával ve vlivných kruzích. To, co jsme z této země za dvacet let udělali, je děsné. Za to se hluboce omlouvám, nevěděl jsem, že to tak dopadne."

+++++

Sucasny stav Premostenia SNG

Riečna 1, 815 13 Bratislava

tel.: + 421 2 20476147, fax: +421 2 20476971

e-mail: info@sng.sk, www.sng.sk

V priebehu rokov sa problém dostavby Slovenskej národnej galérie riešil tromi súťažami, a to v rokoch 1964, 2003 a 2005.

1. SÚŤAŽ 1964 / V roku 1963 vypísal Zväz slovenských architektov študijnú úlohu na dostavbu Slovenskej národnej galérie v Bratislave. Súťaže sa zúčastnili štyri autorské kolektívy: kolektív arch. M. Beňušku; arch. V. Dedeček; kolektív prof. J. Frágnera; kolektív prof. E. Kramára.

Dňa 16. decembra 1963 a následne 3., 4. a 6. januára 1964 prebehlo posudzovanie návrhov, komisia vyhodnotila návrhy v tomto poradí: ako najlepší návrh Ing. arch. V. Dedečka; II. kolektív prof. E. Kramára, III. kolektív prof. J. Frágnera, IV. kolektív architekta M. Beňušku. Zloženie komisie sa v archíve SNG nedochovalo.

2. SÚŤAŽ 2003 / Architektonickú súťaž Rekonštrukcia a modernizácia areálu SNG

v Bratislave posudzovala odborná komisia v dňoch 21. a 22. mája 2003 v zložení: PhDr. Katarína Bajcurová, CSc. (podpredsedkyňa); Ing. arch. Andrej Petrek; Doc. ing. arch. Dušan Bálen; Ing. arch. Marek Chalupa; Doc. PhDr. Dana Bořutová, CSc.; Dr. Art. Milan Knížák; Prof. ing. arch. Emil Přikryl (predseda); Jan Tabor; Ing. arch. Norbert Šmondrk; Ing. arch. Maroš Fečík (náhradník)

Prizvaní odborní znalci: Ing. Alexander Tesár, DrSc.; PhDr. Alexandra Homol'ová; Dr. Dušan Buran

Výsledkom súťaže boli dve prvé ceny ex aequo Ing. arch. Il'ja Skoček ml., Ing. arch. Matúš Vallo, Ing. arch. Oliver Sadovský a KOPA – Juraj Koban, Štefan Pacák; druhá cena nebola určená. Kolektívu architektov David Kopecký, Jan Studený, Martin Vojta, Oldřich Skyba bola udelená odmena.

Víťazné návrhy vo svojej forme nevyhovovali reálnemu stavu a potrebám SNG.

Architektonická súťaž na rekonštrukciu a modernizáciu areálu SNG umožnila galérii bližšie špecifikovať a hlbšie precizovať podmienky zo strany užívateľa. Priniesla poznatky o potenciáli celého areálu a dôležité zistenie, že intenzifikáciou využitia jednotlivých zložiek,

plôch, priestorov a objektov je v možnostiach areálu časom naplniť potreby rozrastajúcej sa galérie a podieľať sa na koncepte jej rozvojového modelu.

3. SÚŤAŽ 2005 / Poslednú súťaž na Rekonštrukciu a modernizáciu areálu SNG posudzovala porota v dňoch 11. a 12. mája 2005 v zložení: Prof. Gustav Peichl (predseda), Ing. arch. Petr Pelčák, Ing. arch. Andrej Hrausky, Ing. arch. Peter Moravčík, Ing. arch. Peter Vitko, PhDr. Katarína Bajcurová, CSc., Ing. Andrej Zmeček, Ing. arch. Martin Mašek, CSc. a tajomník poroty: Ing. Milan Kakalík. Výsledkom bolo udelenie prvej ceny BKPS, spol. s r. o. – Ing. arch. Martin Kusý a Ing. arch. Pavol Paňák, druhej ceny návrhu od Akad. arch. Eduard Šuteka a tretej ceny za návrh od Ing. arch. Gabriela Drobniaka.

Porota ocenila komplexnosť víťazného návrhu, prehľadnosť a tvorivosť, s akou autori pristúpili k riešeniu zložitej problematiky rekonštrukcie a modernizácie areálu SNG, a to z hľadiska urbanistickej aj architektonického riešenia, nového rozloženia funkčných vztáhov a galérijnych prevádzok, zhodnotenia pôvodnej svojbytnosti jednotlivých stavebných súborov areálu a ich začlenenia do okolitých mestských štruktúr. Vo svojom návrhu pozdvihli v súčasnosti uzavretu pôsobiaci areál na otvorennejšiu a mestotvornú štruktúru – „pozývajúcu“ inštitúciu, prirodzene sa napájajúcu na parter a pešiu zónu mesta. Rešpektovali autorské gesto architektúry Ing. arch. V. Dedečka, avšak posunuli ho do súčasnej, aktualizovanej polohy. Inovatívne vyriešili rozšírenie výstavných plôch, vnútornú dvoranu (súčasný amfiteáter), umiestnenie dokumentačného centra a nových depozitárov (v rámci súčasnej administratívnej budovy). Návrh ráta aj s ďalším zhodnocovaním mestotvorného potenciálu areálu SNG v budúcnosti (priestory parkoviska).

Slovenská národná galéria po svojom vzniku (1948) dostala do užívania ako prvé priestory bývalých Vodných kasární na dunajskom nábreží (1950 – 1951). Prvá rekonštrukcia prebiehala do roku 1955, kedy boli otvorené ako nové sídlo SNG. Avšak už krátko potom bolo jasné, že nebudú kapacitne vyhovovať potrebám galérie. Od konca 50. rokov sa štátne orgány začali zaoberať otázkou dobudovania SNG a jej rozšírenia o nové priestory. Vtedajší riaditeľ dr. Karol Vaculík od začiatku 60. rokov konzultoval túto otázkou s architektom Vladimírom Dedečkom. Roku 1963 Zväz slovenských architektov vypísal študijnú úlohu na architektonicko-urbanistické riešenie novostavby a adaptácie SNG a komisia vyhodnotila ako najlepší návrh V. Dedečka. Stanovisko Slovenského ústavu pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody k dostavbe areálu bolo pozitívne.

Úvodný projekt sa začal realizovať od roku 1966, pričom sa zohľadnila požiadavka pamiatkarov, rozšíriť, resp. zvýšiť priehľad na arkády kasární, a tak sa základnou myšlienkou nového konceptu stalo úplné otvorenie pohľadu z nábrežia na objekt Vodných kasární. V priebehu stavby sa uskutočnili mnohé zmeny: kamenný obklad s kultivovanou štruktúrou a sklená mozaika fasády boli zamenené za menej trvácy kovový plášť, materiál podporných pilierov sa z čierneho mramoru zmenil na bridlicový obklad atď., dokonca sa hovorilo o „dočasnosti kovového plášťa“. Stavba bola daná do užívania predčasne a ku dňu kolaudácie mala 1200 stavebných chýb. Napriek tomu v apríli 1978 vydal ObNV v Bratislave povolenie na jej predčasné užívanie a stavebný úrad uložil odstrániť nedostatky do jedného roka. Záverečné technicko-ekonomické vyhodnotenie dokončenej stavby bolo vydané v roku 1980. Dňa 1. marca 2001 SNG uzavrela premostenie z dôvodu havarijného stavu a galéria tak prišla o cca 1800 m² výstavnej plochy určenej hlavne na prechodné výstavy.

Stavebný zámer, ktorý v reakcii na danú situáciu vznikol, navrhoval len nevyhnutnú, minimálnu rekonštrukciu – opravu priestorov bez zásadného prehodnotenia celku, bez pridávania nových funkčných objemov a bez precizovania uplatnenia náročných klimatických a bezpečnostných technológií. Osobitne akútnou sa ukázala potreba komplexného prehodnotenia pôvodného zámeru najmä vzhľadom na možnosť realizácie rozvojového modelu SNG – vybudovania multifunkčného galérijného pracoviska zodpovedajúceho európskym štandardom 21. storočia. Navyše pretrvávajúca a opakujúca sa hrozba povodní na rieke Dunaj postavila SNG pred otázkou premiestnenia depozitárnych priestorov zo suterénu na bezpečnejšie miesto.

Preto bola v roku 2003 vyhlásená prvá súťaž zameraná na rekonštrukciu a modernizáciu areálu SNG, nie iba Premostenia. Táto súťaž nepriniesla uspokojivé a adekvátne riešenie, preto SNG po dohode so zriaďovateľom vyhlásila verejnú súťaž návrhov na Rekonštrukciu a modernizáciu areálu SNG (2005) so spresnenými podmienkami rešpektujúcimi nové funkčné skutočnosti. Medzinárodná porota, ktorej predsedad prof. Gustav Peichl z Viedne, ako víťazný návrh určila ateliér Architekti BKPŠ, spol. s r.o. Bratislava (autori: Ing. arch. Martin Kusý, Ing. arch. Pavol Paňák a kol.).

Medzitým sa v rokoch 2004 – 2005 uskutočnila prvá časť projektu, t.j. rekonštrukcia a modernizácia Esterházyho paláca.

Víťazný návrh sa stal podkladom pre vypracovanie stavebného zámeru Rekonštrukcia a modernizácia areálu SNG. Na tento stavebný zámer vydalo v júli 2006 Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 10/2006. Uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 284 z 21. marca 2007 boli k návrhu nového projektu rekonštrukcie, modernizácie a dostavby areálu Slovenskej národnej galérie v Bratislave schválené rozpočtové náklady stavby vo výške 1 037 082 tis. slovenských korún vrátane DPH (871 498 tisíc slovenských korún bez DPH) na cenovej úrovni roka 2005.

V roku 2009 bola Modernizácia a dostavba areálu Slovenskej národnej galérie v Bratislave pozastavená z dôvodu krízy.

Desať rokov zatvorené

Dňa 1. marca 2001 rozhodla generálna riaditeľka SNG Katarína Bajcurová zatvoriť premostenie SNG z havarijných dôvodov a už 3. apríla bolo odstavené od energie. Stalo sa tak po 24 rokoch od jeho otvorenia (1977). Tento stav spôsobili predovšetkým posuny a zmeny oproti pôvodnému projektu a nedokonalé prevedenie stavby, predovšetkým zatekanie a nemožnosť dosiahnuť a udržať stabilnú klímu, čo je pre vystavené umelecké diela prioritou. Galéria tak prišla o cca 1 800 m² výstavnej plochy určenej hlavne na prechodné výstavy, v dôsledku čoho musela výrazne modifikovať dramaturgický plán expozícií a výstav, pretože de facto na výstavy zostalo iba 1 200 m² expozičnej plochy. To v preklade znamená tri podlažia Esterházyho paláca (zrekonštruované v roku 2005), ktoré pri štandardnej využitosti ponúkajú adekvátny priestor cca 7 výstavným projektom do roka.

K problémom spojeným s redukovaním výstavných priestorov sa časom pridali oveľa väčšejšie nedostatky vyplývajúce z nedostatočnej kapacity depozitárov, nevhodne umiestnených a ohrozovaných vodou Dunaja v suteréne pod premostením (evakuované v roku 2003) a v prízemí historickej budovy Vodných kasární v Bratislave. Práve nevyužitý potenciál areálu spolu s nevyriešeným hlavným vstupom, neexistujúcim spoločenským priestorom pre vernisáže, koncerty, iné spoločenské a kultúrne podujatia a katastrofálnym vlhkým letom 2010 spôsobili, že nedostatok výstavných priestorov je dnes naším najmenším problémom, pretože priestorové a prevádzkové problémy SNG ako celku sú oveľa širšie ako len havarijný stav premostenia.

Havarijný stav sa začal riešiť hned v roku 2001, o rok na to vláda SR svojím uznesením (č. 244/ z 13. 3. 2002) schválila návrh projektu *Rekonštrukcie a modernizácie*

areálu SNG a program ich financovania na roky 2003 – 2009 ako rezortnej priority kapitoly MK SR. Keďže pôvodný stavebný zámer navrhoval len nevyhnutnú, minimálnu rekonštrukciu, pomerne rýchlo sa ukázala akútnej potreba komplexného prehodnotenia pôvodného zámeru, najmä vzhľadom na možnosť realizácie rozvojového modelu SNG – vybudovania multifunkčného galérijného pracoviska, zodpovedajúceho európskym štandardom 21. storočia. Riešenie sa hľadalo architektonickou súťažou (2003, 2005) a v roku sa víťazný návrh súťaže stal podkladom pre vypracovanie stavebného zámeru *Rekonštrukcia a modernizácia areálu SNG* (autori Martin Kusý a Pavol Paňák). Celkový náklad stavby bol stanovený na 871 498 tis. Sk bez DPH (1 037 082 tis. Sk vrátane DPH) v cenovej úrovni roku 2005; a tak bol prijatý uznesením Vlády Slovenskej republiky č. 284 z 21. marca 2007. K dnešnému dňu je už dva roky odovzdaná na MK SR kompletná tendrová dokumentácia celej stavby a SNG má k dispozícii všetky stavebné relevantné rozhodnutia, ktoré sú stále právoplatné. V roku 2009 bola Modernizácia a dostavba areálu Slovenskej národnej galérie v Bratislave pozastavená z dôvodu krízy.

Myslíme, že prevádzka zrekonštruovanej novostavby SND ukázala vratnosť a opodstatnenosť nákladov v kultúre. V Bratislave je aspoň jeden dôstojný kultúrny komplex, ktorý spĺňa súčasné európske štandardy. Navyše sa nová budova SND celkom prirodzene stala centrom spoločenského a kultúrneho života. To isté nastane v zrekonštruovanom areáli SNG o to viac, že architektonické riešenie tento návrh vtahuje do štruktúry mesta a vo veľkej miere pamätá na neplatiaceho diváka.

+++++

Médiá ukryvajú pred verejnosťou čudnú zhodu okolností v prípade zrútenia lietadla v Montane

V nedeľu spadlo na cintorín v Montane súkromné lietadlo a vzbíklo v plameňoch. Pri nehode zahynulo sedem dospelých a sedem detí.

I keď médiá o havárii lietadla informovali, nespomenuli čudnú zhodu okolností, ktorú predstavuje fakt, že majiteľom lietadla bol Irving "Bud" Feldkamp, vlastník siete ziskových nemocníc, ktoré sa okrem iného horivo venujú umelému prerušeniu tehotenstva, takže majú na svedomí tisíce životov nenanodených detí a práve vďaka tomu sa jeho rodine finančne veľmi dobre darilo. V lietadle sa viezla veľká časť Feldkampovej rodiny, ktorá sa vracala z dlhej dovolenky v milionárskom rekreačnom lyžiarskom rezorte Yellowstone Club. Pri nehode zahynuli dve Felkampove dcéry, dvaja zaťovia a päť vnukov, spolu s pilotom a štyrmi priateľmi rodiny.

Lietadlo sa zrútilo rovno na katolícky Cintorín svätého kríža, kde sa okrem iného nachádza aj pomník nazvaný "Hrobka nenanodených" na počesť detí, ktoré stratili život v rámci umelého prerušenia tehotenstva.

Western Voices: "Media Hides Details of Montana Plane Crash Horror"

<http://www.wvwnews.net/story.php?id=6824>

+++++

Kniha modlitieb www.modlitba.sk

+++++

NIEKTO TO RÁD SLOVENSKÉ

Hra z obdobia 30. rokov 20. storočia.

Príbeh vynálezcu **Jozefa Murgaša**, poprepletaný krásnymi pesničkami a vokusnými tancami

na našom malom naivnom priestore ...

Autor: [Stanislav Štepka](#)

Hudba: [Ľubica Čekovská](#)

Réžia: [Juraj Nvota](#)

Počuje ma niekto? – volá Jozef Murgaš do bezdrôtového telegrafického zariadenia, ktoré v ďalekej Pennsylvánii v emigrácii vymyslel. Počul ho celý svet, no videl málokto. A vezie sa to s ním až dodnes. Divadelník Stanislav Štepka by to rád napravil. Amerike dvadsiatych rokov svedčí muzikál. To je dobrý bod pre najnovšiu hru Stanislava Štepku, ktorá sa o toto obdobie zľahka obtiera. Je založená opäť výrazne na pesničkách a tanci. Hrané výstupy, s ktorými sa preplietajú, sa držia životopisných faktov o slovenskom vynálezcom, autorovi mnohých patentov Jozefovi Murgašovi... Hereckú zostavu pozitívne nabíja hudba, tanec a spev, no text je osolený humorom len zľahka. K svojmu hrdinovi pristupuje autor s bázňou, nechce si veľmi uťahovať z človeka, ktorému sa nedostalo patričného uznania. Príbeh načrtáva cez postavu talianskeho vynálezcu Marconiho, ktorý za prínos vo vývoji bezdrôtovej telegrafie získal Nobelovu cenu. Prvé husle Talianovho svetového úspechu hrá v inscenácii mafia, a tá sa stáva i najlepším zdrojom humoru. Postava bossa podsvetia Štepko aj najviac pristane. Hre prospejú výborné spevácke výkony, príjemné kostýmy. Mladé herečky lahodia oku aj uchu, naj-invenčnejšie pôsobí Marcela Vilhanová, s nástrojmi i bez nich...

(Eva Andrejčáková: *Radošinci v stopách Nobelovej mafie*, Sme, č. 261, 11. novembra 2008)

Štepka má humor lahodiaci každému uchu. Tomu náročnému, aj tomu menej. Maľuje ním vo vzduchu príbehy, podčiarkuje ich na pohľad nevinnými poznámkami, aby napokon štuchol do citlivých miest. Je na mieste, ak je jeho príbeh popretkávaný hudbou a tancom. Táto neodmysliteľná časť tentoraz zostala na pleciach Ľubice Čekovskej a tuší si toho na tých pleciach odniesla tak akurát. Ľud'om sa hudba páči, je rytmická, dobová, generáciami neopočúvaná. Pohyb vie niekedy povedať viac ako slovo či veta. Radošincov rozpohybovala Eva Burdová. V snoch precestujeme celý svet. V skutočnosti však len málokto naberie odvahu zmeniť celý svoj doterajší život a postaviť si dom a zasadíť strom niekde na opačnej strane zemegule. Pred časom (to už pomaly bude sto rokov?) však naši ľudia akosi nemali inej vol'by. Tí odvážni (a možno aj tí menej) sa vybrali do sveta. Zavreli domy, poslednýkrát vrzgli pánty a pod' ho loďou Vilhelminou do Ameriky. Do zasľúbenej zeme, kde sa aj šťastie nazýva tisícimi spôsobmi, kde sa sny môžu stať skutočnosťou, aj keď... sny zostanú snami (aj s nami). Celý tento sen je aj (a najmä) o Jozefovi Murgašovi, o Slováčiskovi, ktorý mal sen, a svojou hrdost'ou odbil nejedného mafióza. Pomaly ho uskutočňoval, prebíjal sa, tešil.

Šikovnosť Štepkovho humoru podľa mňa tkvie v jeho schopnosti podávať vážne odkazy pochopiteľnou formou aj pre nás blondíny... Aké jednoduché je mať peniaze, aké jednoduché je dosiahnuť svoj ciel', aké jednoduché je využiť šikovnosť iných. Aké jednoduché je povedať áno. Aké jednoduché je povedať nie. Ale či naozaj? Také jednoduché? Tuším to nie je iba tak, že Štepka má nos na ľudí. Tuším je to naozaj tak, že aj režisér Juraj Nvota má už čosi za ušami. Vidieť, že tu spolupracuje časom zžitý a svojím spôsobom aj zrastený kolektív. A že môj obdiv patrí všetkým, ktorí na tomto diele participovali, či už ide o techniku, svietenie, ozvučenie... atď. A ešte čosi. Mimoriadny obdiv má u mňa herečka Andrea Martvoňová, ktorá úlohu konferencierky zvládla za tri dni...

(Katarína Révayová: Radošinci to majú radi. To slovenské, Blog Sme, 12. novembra 2008)

V decembri, tesne pred Vianocami v roku 1985 napísal Stanislav Štepka Milanovi Lasicovi list. Píše v ňom o svojej túžbe napísat' hru o slovenskom vynálezcom svetového mena Jozefovi Murgašovi. Svoj sen autor naplnil o vyše dvadsať rokov neskôr. Radošinské naivné divadlo premiérovovo uviedlo vo svojom sídle na Škultétyho ulici 5 hru Nieko to rád slovenské. A nie je to len hra o fyzike, ktorej zákony Stanislav Štepka uznáva, i keď, ako sám priznáva,

skoro vôbec nepozná. Takisto to nie je len rozprávanie o veľkom, počas svojho života neuznanom, vedcovi. Okrem encyklopédických znalostí sa na predstavení divák dozvie niečo aj o osobnom živote Jozefa Murgaša, jeho citoch, vnemoch a prežívaniach. A to všetko na pozadí dvadsiatych rokoch 20. storočia, keď do Ameriky na veľkých, obdivuhodných lodiach neodchádzali len veľkí vedci, ale aj prostí ľudia, ktorých dopredu hnala túžba za lepším životom. Štepkova hra divákom čosi povie aj o tom, či obdivovaná a zveľaďovaná Amerika skutočne plní sny tak, ako to hlása pomaly už reklamný slogan. Text rozpráva o snoch jednoduchých ľudí, ale aj o mafiánskych praktikách talianskych či amerických bossov, túžbe po uznaní, ktorá je taká silná, že ak ju človek nedosiahne vlastnými schopnosťami, potupí a zneužije iného. Radošinskou poetikou, jednoduchými, no závažnými slovami, sa autor prihovára k divákom, aby ich obohatil znalosťami o vede, ale aj o umení, histórii a starým znáym tvrdením, že doma nikto nie je prorokom. Na hudbu L. Čekovskej napísal Stanislav Štepka aj texty piesní, bez ktorých si už predstavenie divadla ani nevieme predstaviť. Hudobné podklady nahral orchester Bratislava Hot Serenaders. V rézii Juraja Nvotu sa v kostýnoch a na scéne Mony Hafsa predstavia Michal Kubovčík, Nela Pocisková, Andrea Martvoňová, Mojmír Caban, Dominika Kleisová, Richard Felix, Maruška Nedomová, Ladislav Hubáček, Marcela Vilhanová, Milan Šago, Vladimír Svítek a Stanislav Štepka. (Dáša Šebanová: Radošinci to majú radi slovenské, Bratislavské noviny, č. 39, 2008)

„Počuje ma niekto?“ Tak toto sú slová, ktoré síce neobleteli celý svet, zato však vzdialenosť tridsať štyri kilometrov v Pensylvánii v USA áno. „A možno aj tridsaťšest“, ale urobme z toho priemer na tridsať päť,“ ako hovorí v úlohe vynálezcu prvého rádiového vysielania na svete Jozefa Murgaša jeho predstaviteľ Stanislav Štepka. Pri príležitosti 45. narodenín Radošinského naivného divadla prichádza na scénu nová hra – jubilejná, päťdesiata. Typická pre RND a tak silno netypická pre slovenský divadelný komerčný trh. Stanislav Štepka vytvoril, ako sám hovorí, „farbistú správu o Slovácoch, ale aj Talianoch v Amerike v prvej polovici dvadsiateho storočia“. Príbeh plný ľudských osudov a ľudskosti. „Tam, kde sú traja Slováci, vytvoria tri spolky a všetky zamerané proti sebe,“ skonštatuje so smútkom v hlase počas hry. Oproti hašterivosti a závisti však vyniká jedna osobnosť – katolícky knaz Jozef Murgaš. Človek so snavmi i genialitou. Na porovnanie s jeho veľkým súperom v oblasti vedy Guglielmom Marconim stačí jednoduché, no zato výstížnejšie vyjadrenie: „Nikto ho nebude poznať a na neho si spomínať, ved' ide predsa o katolíckeho knaza.“ Na prvý pohľad až veľmi otvorene hovorí o peripetiách knaza počas Rakúsko-Uhorska, ale aj o jeho pokuse o návrat do novovzniknutého Československa. Svojmu biskupovi, ktorý ho presviedča, že slovenský národ neexistuje, odpovedá pohotovo: „Asi nás veľmi milujete, keď nás asimilujete...“ Ako kontrast vystupuje v hre príbeh talianskych mafiánov. Stanislav Štepka sa vynikajúco zhostil nielen úlohy Murgaša, ale aj hlavy talianskej mafie v Amerike, „krstného otca“. Smutno-dramatická muzikálová komédia je doplnená šestnástimi dobovými piesňami, ktoré sú jednoducho skvelé. Aj keď autor občas popustil uzdu svojej fantázii vo vzťahu Murgaš – Marconi, na svete je dielo, ktoré dvíha divákov zo sedadiel. Nielen preto, že dobre zabaví, ale aj preto, že pomáha oživiť pamäť. A pre tých, ktorí na Slovensku o Murgašovi, žiaľ, počuli po prvý raz, sa stáva aj univerzitou. Tejto hre sa oplatí zatlieskať a to nielen v hľadisku RND. (Jozef Kováčik, Katolícke noviny, č. 48, 2008)

+++++

Co je pravda? (Jan 18, 38)

11. září 2001 je nesporně klíčové datum. Toho dne byla před běžícími kamerami velmi podivným zbořením newyorských věží WTC, ještě záhadnějším zničením křídla Pentagonu ve Washingtonu a s tím související bezohlednou masovou vraždou asi 3 000 nevinných lidí *rázem ohlášena poslední fáze zotročení všech národů světa*.

Nám vládnoucí politici, ať už se jmenují jak chtějí a patří do jakýchkoli etablovaných stran včetně svých týmů (a ovšem také domnělé „opozice“), se dodnes od A do Zet křečovitě přidržují vyhlané verze vlády USA a židovsko-zednářsky řízených masmédií.

Podle ní „islámští extrémisté“ spáchali 11. září 2001 „teroristický útok“ a od té doby zní vládní i oficiální mediální heslo: „Válka terorismu!“

„Teror“ – zcela jinak, než se má za to!

Gigantické pokrytectví bylo realizováno s přímo příslovečnou nestoudností. Co Satanova

synagoga (viz Zjevení sv. Jana 29; 3,9) zcela zjevně všechno nasadila, aby nejen Američany, nýbrž celý svět terorizovala, tedy zastrašila a vyděsila, toho její služebníci a lokaji od té doby využívají plánovitě a systematicky, krok za krokem. Fingovaný teror kromě řady spěšně rozpoutaných krvavých válek ospravedlňuje také libovolné množství „ochranných bezpečnostních opatření“, která nás znepokojujícím tempem připravují o všechny přirozené svobody.

Kamerová kontrola ulic a náměstí rychle přibývá. Týká se to i dálnic a silnic včetně automaticky fotografovaných SPZ. Dozor nad telefony, e-mailsy i internetovou sítí je již kompletní. Kdo chce letět do USA, nemá dnes absolutně žádné soukromí. A brzy tomu bude všude, jakmile policie a tajné služby zkompletují své databanky, jak plánují naše vrchnosti, tak dojemně starostlivé o naší „ochranu“. „Domnělí“ teroristé jsou unášeni

do zahraničí a tam po měsíce mučení – v zájmu naší „ochrany“... až se pak obvykle časem ukáže jejich naprostá nevina! O nějaké omluvě nebo dokonce odškodnění si ovšem mohou nechat jen zdát. V celé Evropě mohou být podle libovůle loutkařů „Nového světového rádu“ nejen „potenciální“ teroristé, ale i všichni možní „domnělí zločinci“ deportováni ze svých domovů a kdesi v cizině vězněni po měsíce nebo i roky – díky pověstnému eurozatykači. Zřejmě nejdále pokročilo státní poručnictví a utlačování

„terorem ohrozených“ občanů v Anglii, tedy zemi, která ne jen náhodou je také sídlem hlavního stanu rothschildovského světového monopolu a tím jednou z několika

– ne-li přímo jedinou – hlavní řídící centrálu židovsko-zednářského jednosvětového spiknutí. ... Kontrolovaný tisk má přirozeně vždy po ruce banální výmluvy pro nečekanou přeměnu „svobodomyslné demokracie“ v diktaturu. S cynickou postranní myšlenkou hlásá: „*Svoboda předpokládá bezpečí.*“ Pod tímto titulkem se pak jasně říká, že „bezpečností prevence“ před („islámskými“ a jinými teroristy“) ve Velké Británii

rychle pokračuje. Podle rozsáhlého zákonodárství zde policie a tajné služby disponují „mocenským arzenálem čistě policejního státu“. V této staré a osvědčené demokracii

mohou být bez soudního povolení odposlouchávány telefony, nasazovány

2

štěnice a podezřelí z teroru mohou být bez sdělení konkrétního deliktu zadrženi až na čtyři týdny – zatím!“¹

Neradujte se, to ani zdaleka není všechno! Ve Velké Británii byl nedávno přivlečen před soudce člověk, jenž se opovážil citovat ze světoznámého „vizonářského románu“

George Orwella „1984“! Je jím Brit Steven Jago, který 18. června v londýnské vládní čtvrti držel transparent s doslovou citací věty z Orwella: „*V době, kdy klam a lež jsou všudy přítomné, je vyslovení pravdy revoluční čin.*“ Byl okamžitě zatčen a stojí před soudem pro zločin „podvracení“!¹

Jakkoli tento případ vypadá neuvěřitelně, je jen logický. Právě v Anglii se přece Orwelovy

„předpovědi“ postupně naplňují s tak neuvěřitelnou precizností, že dokonce i ten nejhoupější se musí začít ptát, zda jde skutečně jen o náhodu. V Orwellově „vizionářském

románu“ nahlíží vševidoucí oko „Velkého bratra“ do každého obydlí, kohokoli je možné kdykoli zastrašit také akusticky heslem „Velký bratr tě sleduje!“ V Anglii roku 2006 k uskutečnění tohoto vytouženého snu nejvyšších zasvěcenců vrcholku Satanovy synagogy chybí už jen jediný krok, jak dokazuje i následující zpráva:

„Anglie je státem, nejhustěji pokrytým kamerovým sledováním na celém světě. V Londýně je jen na veřejných místech nainstalováno neuvěřitelných půl milionu kamer

a některé jsou vybaveny i reproduktory, jimiž se může ozývat sledovací personál! Jeden z odpovědných úředníků kamerového systému to komentuje takto: „Je to hotové peklo zastrašování. Vědět, že existují sledovací kamery, je jedna věc. Jiná věc je, když se vám náhle hlasitě řekne, co bylo uděláno nekorektně.“³ Ano, a co bylo „nekorektně uděláno“, to skuteční vládci světa definují pokaždé jinak, aniž by se nás na to ptali. Náhlý zákaz citování Orwella to dokazuje dostatečně jasně! Podle toho tedy bude hodně rychle stále obtížnější udělat vůbec něco *ne*,korektně“...

Pravda o 11. září 2001

Nuže, k tomu všemu i mnohem dalšímu musí, jak známo, posloužit 11. září 2001, přestože je již dávno jisté, že „teroristy z New Yorku a Washingtonu (a ostatně i dalších

následných akcích v Madridu a Londýně) nelze hledat nikde jinde, než právě v oněch kruzích, které se nyní tak velice dojemně starají o naši „ochranu“ a naši „bezpečnost“!

Od 11. září byly publikovány stovky knih vedle spousty DVD-dokumentů, a stále k nim přibývají nové, v nichž každý myslící člověk může najít téměř nespočet nesrovnalostí,

překrucování faktů, zamlčování i vyslovených lží, z nichž je slátána oficiální „teorie“ o „islámských teroristech“, resp. do nichž se zastánici teorie sami beznadějně zapléタají. Je tedy čas bilancovat.

„Pravda vás osvobodí“

(Jan, 8,32)

Čím to však může být, že miliardy lidí přijímají tak lhostejně do nebe volající lži politiků a s tak tichou odevzdaností se nechávají jako na tobogánu postrkávat do

¹ Rüdiger Drews, *Die Tagespost*, 29. 8. 2006.

² PHI-Auslandsdienst, 31. 7. 2006, str. A150.

³ Topic, říjen 2006, str. 8.

³

pekelného kotle tyranie a otroctví, a mezi nimi také miliarda (přinejmenším zdánlivých) katolíků? Nemusejí snad alespoň posledně jmenovaní zůstat pevní a věrní

v jednou provždy jim zjevené katolické víře, neměli by snad díky pravidelné modlitbě růžence rozpoznat jako takové děsivé bludy a svod Satanovy synagogy a vehementně je odmítout? Nemají snad po poučení z knih a jiných zdrojů získané poznatky předávat svým bližním a nahlas odhalovat odporné pokrytectví a diktátorské zákony, vydávané nastrčenými politiky? Nemají se snad alespoň vážně a důsledně snažit růst v pravé a jedině spásné víře, aby mohli v důvěře ve všemohoucnost Nejsvětější Trojice a přímluvné moci panenské Matky Boží odvážně odporovat všem těm lžím? Co jiného, než naše římskokatolická víra nám umožní prokouknout Satana a jeho lži, aby na přímluvu Neposkvrněného Srdce Marie byly zmařeny?

Nic si nenamlouejme: Je to chybějící láska k trojjedinému Bohu, k Bohočlověku Ježíši Kristu, k jeho pravé Církvi a jí neomylně zvěstované katolické víře, je to ztráta schopnosti rozlišovat duchy, neschopnost nedbat o zlato a stříbro světa, je to chybějící vůle k pravdě – slovem všechno to, co *protistraně tak nesmírně usnadňuje ještě hustěji oprádat celý svět svou jedovatou pavučinou*. A to s předvídatelnými důsledky nejen hrozného pozemského otroctví, ale – nekonečně strašnějšího! – věč_____ného otroctví d'ábla

a jeho démonů. „Slovo Páně zůstává na věky“ (1 Petr 1,25), a Boží slovo z úst Jednorozéneného

Syna Věčného Otce nás ujišťuje: „Kdo neuvěří, bude zavržen“ (Marek 16,16). Tudíž je již hrozící a na nepříliš vzdáleném horizontu se rýsující pozemská tyranie Antikrista pouze příkladem a symbolem věčného osudu všech těch, kteří „dobrovolně

uvěřili lži“ právě proto, že „nepojali lásky ku pravdě“ (2 Thes. 2,11-12). A to pravdě nejen ve viditelném světě, nýbrž především – což je nepředstavitelně horší! – v neviditelném světě zjevené víry.

* * *

Z německého katolického časopisu *Pro Fide Catholica*, 2006
přeložil © Jaroslav Voříšek 2009

+++++

Jeden z názorů

Zrod Československa pod egidou Židů

28. říjen 1918 je největším ponížením Čechů a Slováků

Cílem 1. světové války bylo rozbítí velkých mocenských států (monarchií) a zničení jejich vlivu v Evropě: Rakouska-Uherska, Německa, Ruska a Turecka. V těchto státech vládli dědiční monarchové, kteří byli současně hlavními oporami náboženských idejí a církví. Jejich likvidace byla základní podmínkou k nástupu mezinárodního židovského kapitálu a jeho politické projekce: demokratizace, bolševizace,

internacionalizace a odstranění velmocenského postavení Evropy ve světě a její podřízení světovým kolonizačním a sjednocovacím záměrům Židovstva. K tomu účelu byla programově aplikována idea ateismu a idea národnostní. Svým posláním to byla idea revoluční od samého počátku – likvidace stávajícího politického a mocenského stavu. Tak byla prakticky odstraněna hospodářská a politická moc aristokracie (většinou křesťanské šlechty) a církví. Především však šlo o likvidaci moci a vlivu katolické Církve, jež byla po staletí jedinou hradbou proti světovládným plánům Židovstva a která ještě především v Rakousku-Uhersku měla relativně

pevné postavení. Proto také všechny heretické a kacířské sekty, které po celá staletí systematicky podkopávali Církev svatou – ariáni, kataři, husité, valdenští, albigenští, atd., byli buď založeny, nebo skrytě podporovány a financovány Židy! Výsledkem 1. světové války byl vznik umělých státních útvarů, tzv. republik – jako byla německá Výmarská republika, Československá republika, Rakouská republika,

atd. Ve všech těchto státech získali Židé naprostou kontrolu nad jejich finančním a politickým životem. Prostřednictvím zednářských lóží v nich ovládli všechny složky veřejného života.

Československo bylo z těchto států výjimečné tím, že se stalo jakousi pevností židovského vlivu v Evropě. Československá republika byla experimentem uměle vytvořeného státu na přání mezinárodních Židů ze států Velké čtyřky. Proto také bylo jedinou zemí, ve které byla oficiálně uznána židovská národnost. Aby Židé dali všem svým soukmenovcům ve světě znamení, že v Československu už vládne „vyvolený národ“, nechali do státní vlajky umístit modrý klín. Pro zasvěcence viditelným

triumfem zednářstva nad katolickou Církví bylo osudové stržení Mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí 3. listopadu 1918.

Od samého začátku své existence byla tedy tzv. Československá republika, český a slovenský národ pod stálou kontrolou a kolonií mezinárodního Židovstva.

Hlavním garantem židovského vlivu v Československu byl její prezident T. G. Masaryk

(který byl po svém skutečném otci Redlichovi židovského původu). Tím druhým byl vysokostupňový zednář E. Beneš. Proto byli na pokyn židovskozednářských kruhů ze zahraničí založeny v roce 1919 v Československu - zednářské lóže „Dobrovský“, „Dílo“, „Umění-Týn“, „28. říjen“, „Šafařík“, „Národ“, „Purkyně“, „Velká národní lóže Československá“, atd.

Právě prostřednictvím zednářských lóží, jak už bylo řečeno, Židé ovládli veškerý život v Československu – politiku, finance, soudnictví, zdravotnictví, státní správu, armádu, atd. Židé pomocí zednářských lóží pronikli i do tzv. nacionálních kruhů

2

a českých skupin. Mnoho významných českých lidí bylo členy zednářských lóží a byli to i lidé z tzv. nacionálního tábora (jako kupř. Karel Kramář, Alois Rašín).

Navenek

vystupovali jako stoupenci nacionální pravice, večer však zasedli za stoly zednářských lóžových templů, oblékli si zástěry a odznaky a seděli tam a přijímalí pokyny od židovských exponentů! A již svou příslušností v zednářských lóžích dali veškerý svůj politický program a vliv do služeb zednářských velkolóží, jejichž sídlo bylo buď v Londýně, v Paříži anebo v New Yorku. Navenek vystupovali jako Sokolové a členové pravicových politických organizací, vskrytu však pracovali pro mezinárodní zednářstvo a Židovstvo! V zájmu spravedlnosti však zde musí být řečeno, že mnozí z nich byli vedeni snahou o národní osamostatnění a že velmi pravděpodobně

vůbec nevěděli, čemu ve skutečnosti slouží. Rozhodně v lóžích nepatřili k zasvěceným jako třeba výše zmíněný Beneš, a z toho důvodu také byli na ten či onen způsob z veřejného života odstraněni. Totéž platí o převážně většině legionářů,

kteří bojovali za svou, bohužel jen národně orientovanou ideu.

Proto byla založena zednářská lóže „Národ“ a jiné lóže, aby se tím rozložil vnitřní český život. Je dílem židovsko-zednářských lóží, že byl v roce 1935 Beneš zvolen nástupcem Masaryka za prezidenta. Sluncem zednářských lóží byl T. G. Masaryk, Měsícem Beneš a Polárkou dr. K. Weigner, univerzitní profesor, který byl velmistrem československé národní velké lóže. Také starosta Sokola dr. J. Scheiner byl zednářem 30. stupně. Čili vnitřní český život byl úplně rozhodán zednářskými a židovskými vlivy. Šlo o největší ponížení Čechů a Slováků v historii, kdy jim bylo namluveno, že mají samostatnost, ačkoli byli ovládáni a vysáváni parazitem, který už po tisíciletí ničí národy! Židé touží po ovládnutí světa taktikou, která se nezměnila od prvopočátku lidských dějin. Zmocnit se peněz, rozložit veřejné mínění, zbavit národ jeho duše a ducha, ovládnout rozhodující politický svět a pak točit národy jako figurkami, vysát je, kořistit z nich a tak bohatnout a připravovat bohatství i pokorný a ochotný nežidovský svět pro další blaho příštích generací Izraele!

Ustavení Československé republiky v říjnu 1918 je dodnes zahaleno houževnatě udržovaným mýtem, vytvořeným a šířeným zednáři především v období prvních dvaceti let její existence.

Vznik československého státu v říjnu 1918 tedy rozhodně nebyl obnovou české státnosti ve smyslu svatováclavské tradice, nýbrž „státem na zkoušku“ podle záměrů versailleské konference, výstižně nazvané „košer konference“. Ostatně další osudy umělého státního útvaru to jen potvrzují. Není tedy důvod k oslavování, ale mnohem spíše k vážnému zamýšlení.

Bývalé Československo vzniklo na přání Židů a pro jejich cíle! Dokud si jako Čechové nepřiznáme, že 28. říjen 1918 i 17. listopad 1989 (kdy byla znova instalována židozednářská demokracie po taktickém stažení bolševismu z oběhu) jsou ponížením českého i slovenského národa, nemáme právo si stěžovat na přítomnost, která má kořeny v těchto dvou datech! Obě dvě totiž spojuje triumf Židů nad našimi národy!

Jiří Folprecht

www.spiknuti-proti-cirkvi-a-lidstvu.com

+++++

Zamysli sa nad nasledujúcimi riadkami, určite sa ti to bude v živote hodit

Teraz je lopta priateľstva v tvojich rukách, pošli ju tvojim skutočným priateľom (aj mne, ak som tvoj priateľ).

Nestaraj sa o to, či ti toto pošlú naspäť. Objavíš tak, kto je pripravený pomôcť iným.

Naučila som sa:

.. že najlepšia učebňa života je minulosť staršieho človeka, než som ja....

.. že ked' je človek zamilovaný, je to na ňom vidieť...

.. že stačí, aby jeden človek povedal: 'Cítim sa s Tebou dobre, aby som sa cítil dobre....

.. že byť priateľským a láskavým je viac, než mať pravdu..

.. že človek nikdy nemôže odmietnuť darček od dieťaťa...

.. že nezáleží, akým váženým je človek v živote. Každý potrebuje priateľa, s ktorým dokáže robiť i hlúposti...

.. že všetci niekedy potrebujeme držať v dlani niečiu ruku a srdce, ktoré nám rozumie...

.. že malá prechádzka s otcom okolo bloku za letného večera, keď je človek malý, učiní veľké zázraky v okamihu, keď človek dospeje .

.. že život je ako rolka toaletného papiera. Dostaneš sa tým skôr ku koncu, čím rýchlejšie sa odvíja...

.. že peniaze nerobia postavenie medzi ľuďmi.....

.. že práve malé denné udalosti robia život veľkolepým...

.. že pod tvrdou schránkou každej osobnosti sa skrýva niekto, kto potrebuje byť ocenený a milovaný...

.. že ignorovanie skutočnosti nemení skutočnosť ako takú..

.. že keď človek plánuje ísť spoločnou cestou s niekým, dáva mu súčasne možnosť, aby mu ubližoval...

.. že to láska, nie čas hojí všetky rany....

.. že najľahšia cesta vyrášť ako osobnosť je obklopíť sa ľuďmi šikovnejšími, ako som ja...

.. že každý, koho stretnieš si zaslúži byť pozdravený úsmevom....

.. že nikto nie je dokonalý, kým sa do neho/nej nezamiluješ...

.. že život je tvrdý ..

.. že šance nie sú nikdy stratené ... a tú, ktorú človek prepasie, dostane niekto iný....

.. že pokial' je človek naplnený trpkosťou, šťastie zakotví niekde inde...

.. že by si človek prial povedať mamine ešte raz, ako ju má rád predtým ako odišla...

.. že každý by mal svoje slová udržiavať jemne a nežne, pretože zajtra sa k nemu môžu vrátiť....

.. že úsmev je najlacnejší spôsob, ako zlepšiť svoj vzhľad..

.. že si človek nemôže vybrať ako sa cíti, ale môže si vybrať, čo s tým urobí...

.. že každý by chcel žiť na vrchole, ale všetko šťastie a rast sa uskutočňuje na ceste

tam...

.. že najlepšie je dávať rady len v 2 prípadoch: pokiaľ si o ne požiadany alebo ide o nebezpečenstvo ohrozenia života..

.. že čím menej času človek strávi prácou, tým viac vecí urobí ...

Uisti sa, že si prečítal(-a) všetko až do konca. Ukáž svojim blízkym, ako Ti na nich záleží. Pošli každému, koho nazývaš "priateľ", i keby to znamenalo poslať to späť i tomu, od koho to prišlo.

.. ak sa ti mail vráti ... máš kruh priateľov... (???)

.. každé klamstvo ma svoje dôsledky...

+++++

JEDLO

Nechci Vám brát iluze, ale Pokud se však podívám na kvalitu potravin, někdy si říkám, že bych chtěl ochutnat svým dětem to, co se tu před těmi dvaceti léty jedlo.

Nabídka potravin, které jsou teď v obchodech, je skutečně rozmanitá. Na straně druhé se za touto "rozmanitostí" skrývají jen různé barevné obaly a krabičky, které obsahují prakticky totéž. Mnoho potravin, které bychom si dovedli sami vyrobit, se vozí přes půl Evropy a zátež exhalacemi a znečištěním životního prostředí je větší, než jejich samotná užitná hodnota a vliv na zdraví.

Do roku 1994 platily v Československu ještě z dob minulého režimu zákonné normy, které nedovolovaly, aby klobásy obsahovaly mouku, aby jogurty obsahovaly škrob atd. atd.

Tyto normy byly zrušeny a v Česku začala doslova džungle. Potraviny jsou dnes samá náhražka. Kravský tuk je nahrazován tukem rostlinným (sójovým). Mléko, které je nápadně podobné emulzi na chlazení obráběcích nožů, se nesrazí, nejde z něj udělat domácí jogurt. Ale stojí 8,90 Kč. Nekupte to! Jogurty nejsou jogurty, je to jogurtová hatlapatla, do které je narván škrob nebo želatina, aby toho bylo víc. Jsou v tom usmrceny mikroorganismy. Ale stojí to 4,90 Kč. Nekupte to! **Sýry nejsou sýry**, ale náhražky, v nichž je mléčná bílkovina nahrazena bílkovinou rostlinnou (sója) anebo škroby. **Zmrzliny či šlehačka**, ty se též nepotkaly s mlékem, dělá se to všechno z umělých náhražek. I v dražších zmrzlinách, které jsou deklarovány, jako mléčné či dokonce smetanové, je pouze odstředěné mléko a zmrzlina je "zkvalitněna" tukem rostlinným. Ani kvalita některých másel není nic oslnivého, je to nastavováno vodou! Většina čokolád, prodávaných v našich obchodech, nejsou čokolády, ale čokoládové imitace plné levných náhražek. Mezi tyto náhražky patří karabový prášek, který se vyrábí ze svatojánského chleba, jímž se ve Středozemí krmí ovce a velbloudi. **České páry** jsou dnes z většiny plněny sójou, moukou nebo separátem. **Co je to drůbeží separát?** Z kuřete se vyjmou prsa a stehna, která se prodají zvlášť. Zbytek - tedy kůže, kostra, hlavy i se zobáky, krky, pařaty a vnitřnostmi se rozmixují, přecedí, obarví na červeno a přidávají se do pároků a klobás, v případě pároků do 40,- Kč za 1kg tvoří se sójou, chemikáliemi, céčky atd. jejich hlavní složku. Kdo kupujete dražší páry a nemáte je přímo z nějaké malé porázky, nejásejte. Tyto molitanové masokostní moučky se dnes přidávají i do dražších pároků. Jak jsme však byli ubezpečeni Informačním centrem bezpečnosti potravin, z tvrdého strojního oddělování při výrobě separátu (SOM - strojově oddělené maso) se získá velmi jemná masová pasta složená z částic menších než 1 mm, takže nehrozí žádná újma na zdraví. Akorát, že to žereme! (Pro zajímavost - separáty se vyráběly i dříve, sušily se a používaly se

jako krmivo pro dobytek. Toto se vyrábí i dnes. Aby tento světle bledý šurvajc získal pěknou červenou barvu, narve se tam chemie. Pro potlačení nežádoucích pachů ze separátu samozřejmě existují různé chemické sajrajty.

Náhražkové prefabrikáty dnes pronikají i do takových výrobků, které vypadají

navenek jako salámy či šunka. Různé bůčky a slanina je dnes vyráběna zejména z přerostlých polských prasat, která mají jinou strukturu masa, než prasata česká, která jsou více masitá a jejich bůčky obsahují více masa. Na polských bůčcích, které se k nám jako přebytky dováží je samé sádlo, ale nekupte to. Je to bílý a bílé maso je přece dietní! Hovězí maso, které obchodníci kupují od jatek jako maso z krav za pár korun, je prodáváno jako kvalitní maso z mladých býčků.

Ani milovníci ryb nemusí být ušetřeni podvodu. Máte rádi kraba? Může se vám stát, že to maso deklarované jako krabí, je z tresek. Do chleba se dnes přidávají pomleté zbytky starého chleba a pečiva, které se předtím neprodalo. Stroje tyto zbytky, (které se dříve dávaly prasatům nebo se prodávaly za nižší cenu jako krmný chleba pro domácí užitkové zvířectvo), semelou a směs je dále upravována. Přidají se speciální směsi s enzymy, pak se míchá těsto atd. atd. a na druhém konci vyjede upečený chleba. Nevadí, že obsahuje sezam nebo mák a nebo lněné semínko. Takové krásné ohnisko civilizačních chorob a alergií. Navíc se neustále snižuje podíl žitné mouky z dřívějších 45% na 20%. U rohlíků se neustále snižuje hmotnost, ale i obsah tuku, (který zajišťoval křupavost), až na polovinu. Z rohlíků se stává gumová hmota, která druhý den ztvrdne a chleba je bez chuti.

Kečupy a hořčice nejsou hořčice, je to voda s moukou nebo se škrobem, ve které je s bídou 10% skutečného kečupu nebo skutečného hořčice. Dnes už se na některých "kečupech" vyskytuje na druhé straně malý název "kečupová" či "rajčatová omáčka." **Tyto blivajzy se v regálech tváří jako kečupy, ale viděly rajčata ledá tak z rychlíku. Maso, zejména dovezené, je "nastavováno" vodou,**

která je do něho injekčně vpravována. Do některých masných výrobků je pro změnu zase injekčně vpravována levná sójová bílkovina. Konzervy obsahují blíže nespecifikovanou hmotu, která nemá s kousky dobrého masa, které jsme nacházeli v socialistických konzervách, nic společného. **Landšmit, který se dřív vyráběl z masa** a dal se nakrájený opěct nad ohněm, je dnes nedefinovatelný prejt z kůží a šlach slepený obarveným škrobem, který se vám bud' po napíchnutí na klacek rozpadne nebo nad ohněm rozteče. **Lečo s klobásou již dávno není** ta dobrá zelenina s klobásou, ale to lečo vypadá, jako by už jednou prošlo žaludkem a ta "klobása" je sójová. **Hovězí a**

vepřové maso ve vlastní šťávě nezřídka obsahuje i polovinu rozmixovaných kuřecích kostí a kůží, které se dříve mlely v kaflírkách na masokostní moučky pro zvířata. Ty "kvalitnější" konzervy obsahují kůže, takže když tato pochoutka na talíři zchladne, lze ji úspěšně použít jako lepidlo. **Paštiky a pomazánky** jsou nastavovány škrobem, moukou a drůbežími separáty. **Prošlé maso ze supermarketů je očištěváno octovou vodou, nakládáno do marinád a podáváno jako specialita**

k letnímu grilování. Různé saláty jsou zakonzervovány tak, aby vydržely, ale skutečnou majonézu viděly ledá tak z rychlíku. Dory a dezerty jsou vyráběny z náhražek, stejně jako různé oplatky a tyčinky. Sirupy nejsou vyráběny z ovoce, ale jedná se o vodu z cukrem, ve které je ovocná příchuť. Z českého piva se povětšinou staly europatoky univerzální chuti vyrobené v systému CKT/HGB, který "přeskakuje" klasické zrání a dokvašování v ležáckém sudu. Univerzální bývají i následky požití těchto chemikálů - rektální zvracení čili sračka. **Skalní piváři dnes přecházejí** na 11° pivo, které má aspoň trochu úroveň dřívější desítky. Některá šumivá vína se nedělají tradičním zráním, ale vyrábí se jako sifón. Víno, které má úroveň vín krabicových, se nasytí CO₂ a prodává se v regále jako "šampáno."

Vzadu na vinětě se lidé s dobrým zrakem mohou dočítst, že se jedná o perlivé víno." A dalo by se pokračovat. Pokud si někdo myslí, že když si koupí dražší výrobek, či dokonce výrobek

značkový, že je zaručena vyšší kvalita, je na omylu. I značkové výrobky, prodávané v rámci celé Evropy, jsou v Česku vyráběné z náhražkových surovin. **Zmrzlina Magnum**, která stojí stejně v Česku i Španělsku, se v EU vyrábí z mléka, v Česku z levnějších rostlinných tuků. Takových a různých dalších šmejdů žereme stále více a více, ale nezoufejme, bude hůř. Podíl výrobků se stále vyšším obsahem náhražek bude růst. Takové chuťovky, jako např. "dietetní" **drůbeží hamburgry**, které se skládají z poloviny z **drůbežího separátu** a z druhé poloviny z **vepřových kůží**, jsou jen začátkem dalších inovací. Složení výrobků, které se uvádí na jejich obalech, bude psáno stále menšími a menšími písmeny, aby si ho už nemohli přečíst ani ti, co mají zrak v pořádku. **Čekají nás doby, kdy budeme doslova "žrát" takové potraviny, jaké známe z francouzského filmu Křídýlko nebo stehýnko, přičemž autori se budou inspirovat českým filmem „Návštěvníci, kteří jedli amarouny.** Zatím jíme potraviny, které vypadají jako tradiční, ovšem jejich náplň je "božská" (**jen Bůh ví, co v tom je!**). Samozřejmě, že se dají koupit i dobré potraviny. Párky, které obsahují maso, jogurty bez želatin a škrobů, křupavé rohlíky, co vydrží do příštího dne, kečupy z rajčat apod. Je to však luxus! **Ano, to co bylo za socialismu standardem a normou, je dnes luxusem.** Stát bohužel dělá v dnešní době na lidech určitou formu podvodu, týkající se jejich spotřebního koše, potažmo životní úrovně. U potravin se sice vychází z jejich hmotnosti, nikoliv však kvality. **V Německu si takový bordel výrobců dělat nedovolí. I levné výrobky tam mají svoji úroveň, např. nejlevnější špekáček za 1,45 euro obsahuje 70% masa, v Česku za stejnou cenu koupíte "špekáček," který obsahuje pouze 27% masa. Česko se v posledních letech stalo popelnicí či odpadkovým košem Evropy.**

JUDr. Jaroslav Janeček advokát, rozhodce při Hospodářské a Agrární komoře ČR správce konkurenční podstaty u Obchodního oddělení Městského soudu v Praze člen Syndikátu novinářů

+++++

http://news.branyvnimani.cz/index.php?article_id=11662
Bud' se chcete léčit, anebo uzdravit. Je to vaše volba

Vitalia.cz, Pondělí 17. leden 2011 Autor: Ondřej Hošt

„Tělo nemá jinou možnost, než nás napomenout bolestí,“ říká MUDr. Jan Hnizdil. „Pokud si jen vezmete prášek a informaci nepochopíte, pouze vypnete varovný signál.“ MUDr. Jan Hnizdil má klasické medicínské vzdělání, je atestovaným internistou a rehabilitačním lékařem. Přesto je v jistých odborných kruzích považován téměř za vyvrhele.

MUDr. Jan Hnizdil

Věnuje se totiž psychosomatice a celostní medicíně, na něž se oficiální věda dívá s určitým despektom, ale zejména pro svoji kritiku „obchodníků se zdravím“. Jeho snahou je totiž uzdravovat: „*Jenže v tomhle systému je doktor placený za to, že lidí léčí, ne za to, že jim radí, co mají dělat, aby se uzdravili. Každý uzdravený člověk znamená ekonomickou ztrátu.*“

Knižní výběr z článků a úvah Jana Hnizdila **Mým marodům aneb Jak vyrobit pacienta** vyšel v Nakladatelství Lidové noviny.

V současné době se věnujete celostní, komplexní medicíně a psychosomatice. Co to vlastně znamená?

Dá se to popsat na mém profesním putování a tápání. Po studiu jsem nabity informacemi nastoupil na rehabilitační kliniku ve Všeobecné fakultní nemocnici. Časem jsem si všiml, že ke mně přicházejí lidé s různými tělesnými obtížemi, bolestmi hlavy,

zad, kloubů. Já jsem je neustále odesílal na různá vyšetření, ordinoval jim léky, fyzikální léčbu, indikoval je k operacím... Oni se neustále léčili, ale jaksi neuzdravovali.

Všiml jsem si, že ti samí pacienti, kteří se léčí u mě, se léčí i na ortopedii, na neurologii, na interně... A léčí se, léčí, ale stále jsou nemocní.

Vrtalo mi hlavou, kde dělám chybu. Byl jsem z toho tak otrávený, že jsem chtěl skončit s medicínou. Pak jsem se potkal s doktorem Šavlíkem z psychosomatické poradny polikliniky na Karlově náměstí. Do té doby jsem o psychosomatice vůbec neslyšel. Tak jsem se ho zeptal, co to vlastně dělá.

A on mi odpověděl: „Milý kolego, zatímco v ostatních ordinacích léčí choroby, já radím lidem, co mohou udělat pro to, aby se uzdravili.“ Neznám výstižnější definici psychosomatiky.

Přečtěte si: Pacienti „bez diagnózy“ mohou mít psychosomatické potíže

Co tedy můžeme udělat pro to, abychom se uzdravili?

Nemoc je informace o tom, jaký člověk je, jak a v jakých podmírkách žije, o tom, že ve svém životě někde dělá chybu. Abychom jeho stonání porozuměli, musíme se seznámit s jeho životním příběhem.

Poznat, jaké má radosti, starosti, rodinný život, vztahy, způsoby odpočinku. Posoudit tedy nejen fyzickou, objektivní stránku, ale také stránku psychickou a sociální, musíme znát všechny souvislosti. Teprve potom pochopíme, proč právě on, právě teď a právě tímto způsobem onemocněl.

Od toho se pak odvíjí i způsob léčby. Doslova platí, že jak člověk žije, tak také stůně. Pokud nezmění způsob svého chování a života, nemá šanci se uzdravit. Na tom je postavená komplexní medicína. Psychosomatika tuto problematiku dost zužuje. Je totiž založená jen na posuzování vztahů tělesna a duševna, ale to si myslím, že nestačí. Zdravotní problémy je plížet celostně, komplexně, ve všech životních souvislostech.

Je komplexní přístup vhodný pro všechna onemocnění?

Pro všechny nemoci, pro každého člověka, pro každou situaci. Vůbec nejdůležitější je v první linii. Měli být v něm být vyškoleni hlavně praktičtí lékaři, protože stojí nejblíže pacientovu životnímu prostoru. Když k nim člověk přijde s problémem, tak by okamžitě měli vědět... Bez dlouhého zkoumání by měli být schopni identifikovat skutečnou příčinu jeho obtíží.

Pokud by to takhle fungovalo, byli by schopni zachytit stonání v první fázi, včas a efektivně, pouhou konzultací, poradit člověku, jak změnit chování, aby se uzdravil.

Podchytit problém ještě dřív, než se z něj vydine vážná nemoc. Tím by odpadlo obrovské množství pacientů, kteří úplně zbytečně zaplavují velké nemocnice a specializovaná pracoviště. Většina z nich by se tam totiž vůbec dostat nemusela.

Možná by byl ideální model rodinného lékaře, který zná rodinu, souvislosti...

Rodinný nebo osobní praktický doktor je základem kvalitní medicíny. S ním medicína stojí a padá, ne s megaspecializovanými centry s nejluxusnější technikou.

Psychosomatika není nic nového. Je to návrat k původnímu, k rodinným doktorům, kteří fungovali celostně, používali selský rozum. Nám technika ten selský rozum zatemnila. Myslíme si, že s ní všechno zvládneme. To je velký omyl.

V knize uvádíte konkrétní případy ze své praxe. Často se opakuje situace, kdy lidé trvají na svých zvycích a způsobu života, přestože jim škodí. A to i v situaci, kdy si tento fakt uvědomí.

Ke mně přicházejí pacienti, kteří žijí v extrémně nezdravých vztazích; ale my žijeme i v nezdravé společnosti. V knize zmiňuji studii, kterou publikovala ekonomka z Cambridge Luisa Corrado.

Zjišťovala, v kterých zemích EU jsou lidé nejzdravější a nejspokojenější, a co o tom rozhoduje. Ekonomové očekávali, že to jsou lidé v zemích jižní Evropy, kde je prosperující ekonomika, svítí tam sluníčko... Byli překvapeni zjištěním, že je tomu naopak. Nejzdravější a nejspokojenější lidé žijí v Dánsku, Finsku, Švédsku... Ukázalo se, že pro spokojenosť a zdraví je rozhodující důvěra ve státní správu, vymahatelnost práva a dobré mezilidské vztahy. Nikoli jen ekonomická prosperita a růst HDP, ale také nemateriální kvality.

Asi nemusím komentovat situaci u nás. Na mnoho lidí doléhá společenská atmosféra, stresuje je to... Začnou stonat, tzv. somatizovat svoji životní situaci. Přicházejí do ordinací, stěžují si na tělesné potíže a chtějí po nás, abychom je léčili. Ale tady je potřeba léčit společenské podmínky, ve kterých žijí a jež jsou hlavní přičinou jejich problému. **Proto jsem začal psát o tom, jak chování našich politiků souvisí se stonáním občanů v naší zemi. O tom, že mnozí z politiků jsou nebezpeční psychopati, vytvářející nebezpečný a nezdravý společenský systém.**

Přečtěte si: [Blbá nálada. Kde se vzala a jak se šíří](#)

Tak to by bylo snazší léčit konkrétního člověka, než celou společnost...

Léčit společnost je možné jedině od konkrétního člověka. Od politiků nečekám vůbec nic. Žádné reformy neprosadí. Šance na uzdravení je jedině zdola. Od pacientů často slýchávám „Ano, pane doktore, máte pravdu, mám to ze stresu, náporu práce, špatných vztahů, jedno vedle druhého...“ U nás dostane nabídku – chcete se uzdravit, ale pak je to o vaší aktivní spolupráci a snaze chybu odstranit. Pokud z jakéhokoli důvodu odmítne, tak se nabízí druhá cesta, tedy léčení, užívání léků proti... – proti bolesti hlavy, proti úzkosti, proti depresi, proti překyselení žaludku... To je ale jen odsouvání problému. To není řešení příčiny. Všechno do času, ono se to pak někde objeví.

Je každého volba, jak se rozhodne. Nechat se léčit a manipulovat je pohodlnější. Je to ale cesta do pekla. Kdo chce být zdravý, musí se starat nejen o sebe, ale také o společenské podmínky, v nichž žije. Vytvářet občanskou společnost. To je práce na plný úvazek.

Co člověka může přesvědčit, nakopnout ke změně?

Léta jsem pracoval na klinice na Karlově náměstí. Většina pacientů tam přicházela se zakázkou. „Panu doktore, vrže mi v koleni, pichněte tam injekci, at' se to promaže. Pak mám zablokovaná záda, to mi je odblokujte. Podívejte se na tlaky a tuky a nějak ty tekutiny léky dorovnejte.“ Připadal jsem si jako v autoservisu.

Pacient jako by do něj přijel, tělo tam odložil a čekal – a doktore, ukaž se. Když pak ještě někde něco vrzalo, klapalo, tak co to bylo za doktora, to jedu do lepšího servisu, jedu na Homolku, tam mají lepší mašiny a dražší léky. To je úplně naivní představa, že takhle může člověk pečovat o svoje zdraví. Jediný, komu tenhle způsob svědčí a hodně na něm vydělává, je medicínsko-farmaceutický komplex.

Ted' už tedy nepracujete "v autoservisu"?

Já jsem z toho systému vystoupil. Lépe řečeno „byl jsem vystoupen“. Ve chvíli, kdy jsem si začal s pacienty povídat o životě, ukázalo se, že je to ve velké nemocnici nemožné. Pacienti se sice začali uzdravovat, ale já jsem přestal vykazovat body. Moje místo bylo z úsporných důvodů zrušeno.

Pochopení jsem našel v Centru komplexní péče, kde se snažíme nabízet jiný pohled na nemoci a jiný způsob péče. Pacienti už k nám také přicházejí s jinou zakázkou. Ne „pane doktore, odblokujte mě,“ ale „pane doktore, já mám problém a nevím si s ním rady, přišel jsem se poradit, jak se ho mám zbavit, co mám dělat, kde dělám chybu“. To už je otázka dialogu a spolupráce. Člověka to úžasně naplňuje a přináší to výsledky. Jsem rád, že mne z toho velkého zdravotnického servisu vyrazili. Už bych se tam nikdy nechtěl vrátit.

**Čtěte téma: [Děkujeme, odcházíme aneb pohled na problémy českých lékařů](#)
Kolik lidí už cíleně vyhledává tento druh péče? A je vůbec kde ho hledat?**

Je to běh na dlouhou trať. Ještě když jsem pracoval na klinice, snažili jsme se tento model prosadit v rámci oficiální medicíny. Posílali návrhy na ministerstvo, lékařskou komoru, odborným společnostem, zdravotním pojišťovnám. Dost dlouho nám trvalo, než jsme pochopili, že je to ztráta času. Ten systém je tak obludný, byrokratický a prohnílý, že většinu energie spotřebovává jen na udržování sebe samotného. Není mu pomoci.

Ministryně zdravotnictví z let 2004–2005, Milada Emmerová, nám odepsala, že je ji komplexní medicína velmi blízká, že ji bude ze všech sil podporovat. Jen musíme počkat, než vyřeší finanční krizi.

Té prosté ženě nedošlo, že krize je tady právě proto, jak se medicína v praxi dělá. Proto, že obrovská spousta vyšetření a léků je úplně zbytečná. Proto, že chybí komplexní pohled na pacienta. Proto, že vědecká medicína je tzv. objektivistická. Vychází z předpokladu, že každá zdravotní porucha má nějakou objektivní příčinu. A že my ji dokážeme špičkovou technikou objektivně odhalit a následně odstranit intervencí zvenčí, tedy léky, operací, fyzikální léčbou. To je zásadní omyl.

Objektivita nestačí?

Potvrdila to velká studie publikovaná v British Medical Journal. Ve Velké Británii si všimli toho, čeho jsem si já kdysi všiml ve své ordinaci – totíž že obrovská spousta pacientů se neustále vrací, neustále se léčí, ale neuzdravuje se.

Shromázdili dokumentaci desítek tisíc pacientů za deset let zpětně, vybrali z nich několik set těch, kteří byli vůbec nejdražší a nejvíce navštěvovali doktory. Poprvé se objevil termín „nevysvětlitelné choroby“. To je stav, kdy do ordinace přijde pacient s nějakým typickým tělesným problémem – bolesti hlavy, bolesti zad, tíha na hrudi, bušení srdce, svírání žaludku, pálení žáhy, močové potíže, gynekologické, zažívací... Je opakovaně dlouhodobě vyšetřován, pomocí nejmodernější techniky, specialisty, během hospitalizací. Jenže zhruba u 40 % těchto pacientů se vůbec nepovedlo objevit důvod. Byli objektivně zdraví, ale oni se tak necítili.

Co s takovým člověkem? Pro současnou medicínu je buďto simulant, nebo hypochondr, nebo je to blázen. Ale on není ani jedno z toho.

Co s ním tedy je?

On tzv. somatizuje, neboli ztělesňuje svoji složitou, stresující životní situaci. Má starosti, ty jej tíží, on si s tím neví rady, žije ve stresu... a postupem času to, co on není schopen udělat vědomě, začne dělat tělo za něj – nemocí. Nejlépe o to vypovídají lidová přísloví: „hlava se mu z toho zatočila... má toho plnou hlavu... naložil si víc, než unese... leží mu to na srdeci... leze mu to krkem, leží mu to v žaludku... podlamují se mu z toho kolena...“ Kolega Šavlík říká, že celá medicínská věda není nic jiného než složité, klopotné a velice nákladné potvrzování pravdy lidových přísloví. K tomu není co dodat.

Píšete, že čím více prostředků vynakládá společnost na zdravotní péči, tím nemocněji se její občané cítí. Čím je to dáno?

Ze zdravotnictví se stal velký byznys. Medicínsko-farmaceutický komplex zaměřuje pozornost na klientelu, která je solventní, ale v podstatě zdravá. Je pro ni potřeba vymyslet nějakou nemoc. Vzniklo nové vědecké odvětví, které se zabývá medikalizací, tedy vytvářením nemocí z přirozených problémů každodenního života.

Když moji babičku bolelo koleno, tak věděla, že to prostě přehnala, že si potřebuje odpočinout. Dala si priessnitzův zábal, dva dny odpočívala... a byla zase v pohodě. Používala selský rozum.

Dnes ale s tímtož problémem, pod tlakem propagandy, utíkáte k doktorovi. Ten vás hned pošle na rentgen, nad snímkem se zamračí a poví: „Člověče, vy máte artrózu, vy se musíte léčit!“. Automaticky dostanete prášky proti bolesti. Pomocí nich se sice zbavíte bolesti, ale tím i varovného signálu, aniž byste pochopil informaci, kterou vám to koleno chtělo sdělit. Pokračujete v přetěžování kolene – námahou, nadváhou, stresem... a s pomocí léků se velice rychle dopracujete k těžkým a nevratným degenerativním změnám, ke zbytečné operaci. Z člověka, který přišel s problémem, se stal pacient, s diagnózou. Obchodní trik se podařil.

Jaké „diagnózy“ se takhle vyrábějí?

Historicky největším byznysem je cholesterol. Funguje to podle jednotného schématu. Krásně o tom piše Kathleen Taylorová v knize Brainwashing. Jaké postupy používají manipulátoři, když chtějí lidem něco vnutit. Je jedno, jestli jde o prášek na praní, prášek na klouby nebo politický program.

Nejdřív je třeba lidi vyděsit: „Cholesterol zabíjí! Hrozí vám infarkt, mozkové příhody! Okamžitě si ho nechte zkontrolovat!“. Když je člověk vyděšený, přestane přemýšlet a snadno se s ním manipuluje. Vzápětí přichází uklidnění: „Nebojte se. My už to vyřešili. Máme pro vás úžasné léky. O nic se nestarejte. Musíte je jen celý život pravidelně užívat.“

Mám řadu pacientů, u kterých byla náhodně zjištěna vyšší hladina cholesterolu. Oni ale neměli žádné potíže, byli zdraví. Stonat začali, až když brali léky proti cholesterolu. Najednou se objevily bolesti hlavy, únava, zažívací potíže, nespavost... Ukazuje se, že

mnohem větším nebezpečím, než lehce zvýšený cholesterol, jsou pro zdravého člověka léky proti němu.

Jak se v tom ale má člověk orientovat?

Spoléhat se dá jen na selský rozum. Je potřeba se zastavit a přemýšlet. Včas poznat způsoby vymývání mozků. Je to pár jednoduchých fíglů: vyvolat strach, okamžitě nabídnout zázračný recept, do propagandy zapojit oblíbené herce zpěváky nebo sportovce. A když chybí klinické studie, objektivní důkazy o účinku, tak se to nahradí důkazem sociálním. Člověk si pomyslí: když to bere hodně lidí, je to drahé, tak na tom musí něco být, to nemůže být podvod. Ale může!

Princip nedostatku – jakmile se někde objeví „limitovaná série, do vyprodání zásob, akční cena...“, tak si můžete být jistá, že toho mají plný sklad. Potřebují vyvolat hysterii. Jde jim jen o to, aby lidé nepřemýšleli a rychle jednali. Je proto potřeba udělat pravý opak: zastavit se a přemýšlet. Nenechat se strhnout davem a nepodlehnout manipulaci.

V poslední době jsme například přesvědčováni, že můžeme být věčně mladí a výkonné.

Neumíme se smířit s tím, že stárneme, že některé projevy jsou nevyhnutelné. Jak poznáme tu hranici, kdy jde o běžný problém, se kterým se nemusíme trápit, a kdy bychom měli jít k lékaři, začít to nějak řešit?

Medicínsko-farmaceutický komplex okamžitě zareagoval na poptávku po věčném mládí. Vznikl specializovaný obor – anti-aging medicína, medicína proti stárnutí. To je úplná pitomost. Už moje babička věděla, že proti věku není léku.

Od dětství se stále něco učíme – číst, psát, počítat, řídit auto, připravujeme se na profesi... Vůbec se ale nechystáme na to, že budeme stárnout. Mám řadu pacientů, kteří stárnutí nerozumějí. Neumějí se vyrovnat s tím, že v šedesáti nebo sedmdesáti letech nejsou tak výkonné a bolí je klouby. Od medicíny očekávají něco, co jim nemůže dát. To neznamená, že když má starší člověk nějaké velké potíže, bolesti, páči odmítnot. To určitě ne. V první řadě je ale potřeba s ním potíže probrat, vysvětlit mu co znamenají, uklidnit ho a poradit mu, jaké má vytvořit podmínky k tomu, aby se zmírnily. Když to nestačí, přijdou na řadu léky nebo operace.

Když už jste zmiňoval přísloví, „veselá mysl, půl zdraví“ – platí?

Určitě. Dokládají to výzkumy oborů psychoimunologie nebo psychoendokrinologie. Negativní emoce jsou totiž energeticky velmi náročné. Starosti tíží, vyvolávají napětí – nejenom psychické, člověk je napjatý i svalově. To vyčerpá obrovské množství energie. Když to trvá delší dobu, podlomí to i imunitu a ten člověk je náchylný ke kdejaké chorobě, začne mu špatně fungovat štítná žláza, což ho ještě více vyčerpává... a všechno je to důsledek negativních emocí, starostí, chronického stresu.

Jestliže negativní emoce k potížím vedou, může se emocemi pozitivními vývoj otočit. Prostřednictvím změny postoje pacienta k nemoci, ale i k životu, se podpoří imunitní systém, tedy samoúzdravné schopnosti.

Dobře to ilustrují třeba nádorová onemocnění. Pokud je terapeut charismatickou, silnou osobností, s bohatou životní zkušeností, tak je schopen změnit postoj pacienta, i k rakovině. Motivovat jej, dát mu psychickou oporu. Tímto mechanismem dojde k posílení imunity, která začne s rakovinou úspěšněji bojovat, než když ten člověk rezignuje.

Čtěte také: Lékaři, léčitelé a šamani

Můžeme podobným způsobem vzniku nádorového onemocnění i předejít?

Na vzniku nádorů se podílí především prostředí, ve kterém žijeme. Znečistěné ovzduší a pitná voda, potraviny plné chemie, znečistěné vztahy mezi lidmi, všudypřítomný stres. A my to chceme léčit zase chemicky ! Tudy cesta nevede. Je potřeba se snažit o nápravu životního prostředí, myslet a žít ekologicky. Při vzniku nádorů určitě hraje velkou roli i psychika. Není to jen útok na tělo zvenčí, ale také jeho zborcení zevnitř. Autoimunitní onemocnění obecně vypovídají o tom, že člověka něco szírá. Třeba se sám szírá, nebo žije v podmínkách, které ho szírají. Výsledkem je podlomení imunity. Je to vlastně agrese vůči sobě. Také se tomu říká autoagresivní onemocnění.

Při léčení je pochopitelně třeba tu agresi otočit, naučit se jinému způsobu jejího uvolňování a jinému chování, aby se člověk začal mít rád.

Jaké vlastnosti by měl mít lékař, který chce pracovat podobným způsobem? V knize uvádíte příklad Ludmily Mojžíšové, jejíž metoda (léčba sterility) z nemalé části spočívala na její osobnosti. Nakolik se to dá naučit?

Nejcennějším lékem je osobnost terapeuta. Aby to byl člověk s bohatou životní zkušeností, měl nejen odborné ale i lidské kvality. Aby měl zájem o pacienta jako o člověka, byl schopen s ním navázat vztah, získat si jeho důvěru. Aby mu pacient pověděl všechno podstatné ze svého života a on to dokázal pospojovat do souvislostí. Paní Mojžíšová to uměla skvěle a přitom ani nebyla doktor. Pokud přijdete do ordinace, doktor zírá do počítače, nezvedne hlavu, nepředstaví se. „Sestro, pošlete ho na rentgen.“ Koukne, „máte tam artrózu, tady máte recept, nazdar.“ Tak to je nejlepší vzít nohy na ramena.

Jenomže to je běžný model – lidé se cítí nemocní, plní čekárny, lékaři na ně pak nemají čas, šup-recept-na shledanou, ti lidé se dál cítí nemocní a jede to pořád dokola. Co tedy s tím, jak to změnit?

Je to bludný kruh. A jediný způsob, jak ho prolomit, je vystoupit z něj. To se týká jak doktorů, tak pacientů. Nenechat sebou manipulovat, používat vlastní rozum a začít se chovat jinak. To ale musí udělat každý sám.

Neudělá to žádný ministr, žádný politik, ten systém se nedá reformovat. Vidím to jako analogii Titaniku. Medicínsko- farmaceutický komplex, který ovládá zdravotnictví, je jako pyšná luxusní loď. Posádka i pasažéři žijí v představě, že se nemůže potopit. Ale může. A také potopí. My nechceme čekat na trpký konec. Rozhodli jsme se nasednout do lehkých člunů a vzdálit do uctivé vzdálenosti. Aby nás nevzal sebou.

Autor: Ondřej Hošt

+++++

Hathoři - Světelná Medicína 28. 03. 2011

Světelná Medicína:

Ochrana a Léčení před Radiačním Znečištěním, Neurotoxiny, Bakteriemi a Viry.

Vzkaz od Hathorů pro Planetu skrze Toma Kenyona

Po zemětřesení na Novém Zélandu, následovaném zemětřesením v Japonsku je jasné, že jste vstoupili do komplexnější fáze Vrcholu Chaosu.

Rádi bychom vám předali metodu ochrany a léčení radiačního znečištění stejně jako jiných fyzických stavů. Nazýváme to Léčení Světlem (Světelná Medicína).

Samozřejmě se to vztahuje k událostem, které probíhají v Japonsku, ale jak se projevují změny na Zemi, můžete čelit i dalším podobným výzvám ve vaší blízké budoucnosti i na jiných místech tohoto světa.

Tato metoda vám pomůže s obojím – ochranou i léčením sebe sama od projevů – nejen radioaktivitu, ale i neurotoxinů a mutujících forem bakterií a virů. Z naší perspektivy můžete ve vaší blízké budoucnosti očekávat jejich nárůst.

Tato metoda vyvolává spojení s vaší Božskou Duší, vaším BA. Tato akce je spojena s říšemi světla, které jsou vaši součástí.

Vše, co ve vašem Kosmu existuje, může být viděno jako působení či energetické vyjádření světla – dokonce i vaše nejhrubší formy hmoty jsou ve své podstatě tvořeny světlem.

Postup:

Při této metodě se spojujete se svou Božskou Duší, soustředíte se na svůj záměr přinést energii, která vás ochrání či vyléčí. Tento záměr vyšlete své Božské Duši s emoční vibrací přijetí či vděčnosti. Je to jednoduchá vibrační rezonance, která aktivuje vyšší aspekt vašeho bytí.

Vyšlete záměr spojený s oceněním či vděčností svému BA, přesunete své vědomí do své srdeční čakry a pak do svého srdce přijmete energii léčení či ochrany. Můžete tuto energii vnímat jako formu světla či geometrické vzory nebo můžete cítit navýšení energie. Nebo to naopak můžete prožívat velmi jednoduše jako myšlenku či pocit.

Jakmile je energie přijata do srdeční čakry, pak je okamžitě připravena k vyslání.

Pro tuto fázi budete potřebovat čistou vodu, protože voda tento typ informace drží extrémně dobře. Zatímco držíte v ruce nádobu s vodou, posíláte skrze svůj záměr energii, která se nachází ve vaší srdeční čakře dolů skrze paže až do rukou a skrze čakry, které jsou uprostřed každé dlaně. Energie touto cestou přejde do vody.

Doporučujeme vám zesílit tuto energii tím, že tuto proceduru zopakujete ještě dvakrát, takže ji celkem provedete třikrát. Poté se napijte vody. Voda pronikne do elementu vody ve vašem těle a léčba a ochranné kvality nakonec vstoupí do každé vaší buňky.

Tímto způsobem umožňujete vstup světlu a způsobujete jeho sestup skrze střed svého těla do vašeho srdce a poté jej vysíláte do elementu vody. Vědomí vody obdrží tuto energii, a jakmile vodu vypijete, obdrží tuto energii i vaše tělo.

Jakmile se ocitnete v situaci, kdy jste vystaveni radioaktivitě, proveděte tuto proceduru tak, jak jsme jí popsali, umožněte energii, která sestupuje z BA, aby vás chránila a léčila od jakékoli možnosti otravy radioaktivitou. Pokud máte jakýkoli jiný prostředek ochrany, můžete ho obvykle provádět také. Ale pokud jste někde, kde s sebou nemáte žádný jiný nástroj než své vlastní vědomí, můžete se chránit a léčit sami.

Pokud jste vystaveni neurotoxinům, můžete udělat totéž a totéž vám doporučujeme i pokud jste uprostřed epidemie, která vyvolává bakteriální či virové infekce.

Jakmile kolektivně vstoupíte hlouběji do tohoto komplexnějšího a intenzivnějšího Vrcholu Chaosu, bakterie a viry budou mutovat rychleji. Tato metoda vám umožní chránit a léčit se z těchto mutujících forem života.

Je důležité pochopit, že vytváříte ochranu a léčení skrze sílu svého vlastního vědomí.

Máte přímý přístup ke svým vlastním říším světla. Máte výhradní právo “zaměstnat” říše světla ve svůj vlastní prospěch či ve prospěch svých milovaných.

Pokud se ocitnete v některé z těchto obtížných situací, které jsme popsali, doporučujeme vám vzít si Světelnou Medicínu – což znamená vodu, kterou jste dobili – několikrát denně, tak jak vás povede vaše intuice.

Fyzické větvení zemětřesení v Japonsku a následné tsunami jsou velmi těžké pochopit. Ale rádi bychom přesunuli vaši pozornost od fyzických k myšlenkovým, emočním a duševním následkům takových neštěstí.

Vzhledem k faktu, že jste na Vrcholu Chaosu a energie z hlubokého vesmíru spojená s aktivitou slunečního záření ovlivňují vaše energetická těla, jste vy – jako kolektiv – ovlivňováni ještě více. Myslíme tím to, že svědectví utrpení vašich blízkých se dotýká vašich srdcí. Také si uvědomujete, že jejich nesnáze by velmi snadno mohla být i vaší. **Toto poznání může způsobit otevření vašeho srdce a je to právě srdce – vaše srdce – kde se projevují vyšší stavy vašeho vědomí. A tím se otřesy v Japonsku stávají jakýmsi zemětřesením kolektivního srdce.**

Časy, kterou jsou před vámi rozhodně nejsou jednoduché. Z naší perspektivy se změny Země, které jsou před vámi, navýší. Ale jedním z výsledků takových událostí je to, že jste otřeseni až ke kořenům a masová hypnóza je na chvíli zastavena. A při takovém naprostém a surrealistickém ničení mnoho z nás velmi jasně vidí, že vaše civilizace spočívá na velmi slabých základech.

A proto je naší radou pro tuto fázi Vrcholu Chaosu – naučit se a ovládnout schopnost vytvořit Světelnou Medicínu pro sebe, takže jakmile nastane čas, budete vědět, jak použít tuto sílu pro ochranu a léčení, kterou budete mít již zcela zažitou. **Také vám doporučujeme neřídit se v této době pouze svou myslí, ale spíše svým srdcem – a dovolit mu být dotčený (ve smyslu dojatý), protože je to vaše srdce, skrze které se spirálou povznesete ke své vlastní velikosti.**

Hathoři

16. března 2011

Tomovy Myšlenky a Pozorování

Už je to asi dvacet let, co channelluji Hathory a jejich Planetární Vzkazy jsem začal předávat v únoru 2003. A za celou dobu jsem ještě nikdy necítil takovou naléhavost předat jedno z jejich poselství. Obvykle mám několik dní na to, abych rozjímal o jejich vzkazech, než přídám svůj komentář. Ovšem tento luxus mi tentokrát nebyl doprán. Požádali mě a Judi, abychom tento speciální vzkaz předal, co nejdříve a proto jej okomentuji pouze stručně a věcně.

Ústředním vzkazem je zde to, že lidské bytosti mají schopnost vytvořit to, co Hathoři nazývají Medicínou světla a tento druh léku má zásadní moc a potenciál ochránit a vyléčit nás nejen od radioaktivního znečištění, ale i od účinků neurotoxinů a stejně tak i bakteriálních či virových infekcí.

Tato metoda je jednoduchá a věcná. **Pro některé z vás může být celá myšlenka Božské Duše (BA) nová a proto mi dovolte vyjasnit její "umístění" a to, jak ji lze "použít".** BA, či Božská Duše, je aspektem vašeho vlastního vědomí, který je mimo omezení času a prostoru. Někteří z vás svou Božskou Duši možná nazývají Vyšší Já. Ale ať už ji nazýváte jakkoli, vaše Božská Duše existuje v tom, co Hathoři nazývají říšemi světla, a tento váš aspekt je povolán kdykoli mu vyšlete myšlenku ocenění či vděčnosti.

Vaše BA nemá místo v čase či prostoru, jelikož přesahuje obojí.

Ale má vstupní bod do vašeho energetického pole, které je asi na délku paže nad vaší hlavou. Pokud byste zvedli své ruce nad hlavu a dotkli se vzájemně konečky prstů na obou rukách, vaše prsty by byly velmi blízko tomuto vstupnímu bodu. A sem směřujte svojí pozornost v první fázi této metody tvoření Světelné Medicíny. (Umístění rukou nad hlavou je pouze kvůli představě, kde se toto místo nachází. Ve skutečnosti při tomto ruce vůbec nezvedáte.)

Jakmile zaměříte svou pozornost na oblast vašeho bodu BA, držte ve své mysli představu světla, které chcete obdržet. Řekněme například, že jste byli nebo budete vystaveni nebezpečným formám radioaktivity a jste v nebezpečí radiačního znečištění. Jakmile zaměříte svou pozornost na svůj bod BA nad vaší hlavou, držte záměr, aby energie z vašeho BA byla energií léčení a ochrany před otravou z radiace.

Poté pošlete pocit ocenění či vděčnosti nahoru z vaší srdeční čakry do bodu BA nad vaší hlavou – a jak budete držet svůj záměr, vaše Ba vás ochrání či vyléčí od znečištění radiací. Poté přesuňte svou pozornost od bodu BA do své srdeční čakry (ve středu vaší hrudi pod sternem) a poté čekejte, než obdržíte energii ochrany a léčení od vašeho BA.

Pokud je pro vás toto nové, můžete svůj záměr společně s pocitem ocenění či vděčnosti vyslat směrem k vašemu BA několikrát, dokud nepocítíte odpověď, dokud nepocítíte navýšení energie. Jakmile ucítíte energii od vaší Božské Duše, přesuňte svou pozornost do své srdeční čakry a dovolte středu vašeho srdce, aby přijalo tuto energii.

Poté rukama obemkněte nádobu s čistou vodou a vyšlete tuto energii vaší Božské Duše do vody. Energetické léčení a/či ochrana, která vstoupila do středu vašeho srdce, projde vašimi pažemi do vody skrze dvě čakry, které jsou ve středu každé dlaně.

Tento proces opakujte celkem třikrát a poté vypijte vodu.

Pokud jste ve vážné situaci, Hathoři vám doporučují vytvořit tuto Světelnou Medicínu několikrát denně a pít ji dle své intuice.

Jak Hathoři zdůrazňují, Medicína Světla má mnohem více způsobů využití než jen ochranu a léčení radiačního znečištění. Můžete se takto chránit před neurotoxiny stejně jako před bakteriálními či virovými infekcemi. Ačkoli to nezmínili, zeptal jsem se Hathorů po příjetí jejich vzkazu, zda by tato metoda mohla fungovat i při takových fyzických výzvách jako je rakovina. A oni řekli, že Světelná Medicína by zcela určitě mohla být vytvořena stejným způsobem i pro takovýto druh situace – stejně jako pro mnoho dalších.

Vždy, když se setkáte s takovými situacemi jako je otrava z radiace, vystavení se neurotoxinům a/nebo epidemie bakteriálních a virových infekcí, podpoříte takto účinky léků. Jinými slovy, tato metoda není určena k tomu, aby nahradila lékařské či léčitelské řešení, ale je myšlena jako doplněk – něco, co můžete udělat *sami pro sebe*.

Poté, co mi Hathoři předali tento vzkaz, zeptal jsem se jich na ty, kteří si nedokáží tento lék vytvořit sami – jako děti nebo zvířata. Řekli, že můžeme pro ně, můžete použít stejnou metodu pouze s tím rozdílem, že při tvorbě této medicíny se soustředíte i na to, komu je určena. **Pokud ji tvoříte pro sebe, žádáte svou Božskou Duši o energii ochrany a léčení pro sebe. Pokud ji vytváříte pro své děti, vyšlete své Božské Duši myšlenku, že je tato medicína určena pro vaše děti.**

Zde bych chtěl ještě něco dodat. Je mnohem lepší naučit někoho, jak si vytvořit Světelnou Medicínu než vytvářet závislost. **Schopnost tvorby tohoto léku je vrozená všem lidským bytostem.** Je to součástí vašeho multidimenzionálního dědictví. A umožnit někomu, aby toto učinil sám pro sebe je službou jeho či jejímu mistrovství.

Osobně bych velmi nerad viděl, tuto metodu používanou “léčiteli” s tím, že oni mají nějakou speciální sílu, kterou ostatní nemají. Tato metoda je lidským právem od jejich zrození a byl bych velmi rád, kdyby mohla být používána všemi lidmi.

Je toho mnohem víc, o co bych se rád v souvislosti s touto metodou podělil, ale z filosofického I metafyzického pozorování budu muset počkat na vhodnější dobu.

Hathoři trvají na tom, abychom tuto informaci předali a nechali ji kolovat co nejrychleji.

Převzato z www.tomkenyon.com

Pro všechny poutníky na Cestě Lásky, do češtiny přeložila Marie Kuchařová (www.sacredheart.cz a www.posvatnesrdce.cz). Tuto českou verzi je možné v nezkrácené a neupravené podobě dále kopírovat a rozšiřovat nekomerčním způsobem, pokud bude připojena celá tato poznámka včetně všech zdrojů i s aktivními odkazy.

+++++

9/4/11

Dear Sir/Madam

To understand better the struggle and oppression of West Papuan people I recommend to read the book from Otto Ondawame; 'One people, one soul'. Published by the Crawford House Publishing, in Adelaide, South Australia.

Anyone genuinely interested in the issue should order the book from this address:
Crawford House Publishing
P.O.Box 50
Belair, SA, 5052
Australia

I just want to add my thoughts to this book. Indonesian politicians claimed that taking control of West Papua was the return of their people to motherland. Yet first things they did- they replaced West Papuan public servants with Indonesians- aka Javanese.

Secondly an honest Indonesian politician and in fact a father of Indonesia -Mohamad Hatta rejected claims of Indonesia on West Papua, claiming that West Papuans as Melanesians are not part of Indonesian people. To claim West Papua by Indonesia will amount claiming Solomon islands by Indonesia in the middle of Pacific.

With Indonesia forcing themselves and East Timor to have an observing status in Melanesian states spearhead groups, perhaps predicted this imperialistic nature of Indonesia, where they try to take control over entire Melanesian archipelago.

In fact those who know a bit some Indonesians, will be surprised how much is in their psyche entrenched the dream of great empire. According to some, part of Indonesia should be not only Malaysia, but also Philippines.

Others, especially muslim radicals, go even further in their belief to set- up a great Indonesian Islamic empire in the Pacific, that will also include Australia and New Zealand. Which as the great Islamic empires in the past benevolently secured non-muslims status of 2nd class citizens and protected that status. For this protection of being at least 2nd class citizens, non-muslims had to pay extra taxes.

Finally I must prize Portugal government for supporting in UNO right of its former colony of East Timor to have full independence. Compare to that stance of the Dutch governments, to its former colony is nothing but morally repugnant and abhorrent.

Yours sincerely

J K

+++++

<http://melbourneprotests.wordpress.com/2011/04/08/free-political-prisoners-in-west-papua-rally-at-indonesian-consulate-melbourne-8-april-2011/>

<http://af.reuters.com/article/metalsNews/idAFLDE7362D820110407>

1) Gunmen at Indonesia gold mine kill 2 Freeport workers

<http://www.thejakartapost.com/news/2011/04/07/ri-moving-wrong-direction-amnesty.html>

3) RI moving in wrong direction: Amnesty

+++++